

ΤΕΙ ΚΑΛΑΜΑΤΑΣ

ΣΧΟΛΗ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑΣ ΓΕΩΠΟΝΙΑΣ
ΤΜΗΜΑ ΒΙΟΛΟΓΙΚΩΝ ΘΕΡΜΟΚΗΠΙΑΚΩΝ
ΚΑΛΛΙΕΡΓΕΙΩΝ & ΑΝΘΟΚΟΜΙΑΣ

ΤΕΙ ΚΑΛΑΜΑΤΑΣ
ΤΜΗΜΑ
ΕΚΔΟΣΕΩΝ & ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ

ΑΠΟΤΥΠΩΣΗ ΤΩΝ ΙΣΤΟΡΙΩΝ ΤΗΣ
ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ ΣΧΕΤΙΚΩΝ ΜΕ ΤΗ
ΓΕΩΡΓΙΑ»

ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ 2010

ΚΑΛΑΜΑΤΑ

ΤΕΙ ΚΑΛΑΜΑΤΑΣ

ΣΧΟΛΗ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑΣ ΓΕΩΠΟΝΙΑΣ
ΤΜΗΜΑ ΒΙΟΛΟΓΙΚΩΝ ΘΕΡΜΟΚΗΠΙΑΚΩΝ
ΚΑΛΛΙΕΡΓΕΙΩΝ & ΑΝΘΟΚΟΜΙΑΣ

*«ΑΠΟΤΥΠΩΣΗ ΤΩΝ ΙΣΤΟΤΟΠΙΩΝ ΤΗΣ
ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ ΣΧΕΤΙΚΩΝ ΜΕ ΤΗ
ΓΕΩΡΓΙΑ»*

ΣΠΟΥΔΑΣΤΡΙΑ: ΝΙΑΝΙΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ, ΑΜ:2003044
ΕΠΙΒΛΕΠΩΝ ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ: ΜΟΥΡΟΥΤΟΓΛΟΥ ΧΡΗΣΤΟΣ

ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ 2010

ΚΑΛΑΜΑΤΑ

ΠΕΡΙΛΗΨΗ

Η Κοινή Γεωργική Πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης παρουσιάζει ιδιαίτερο ενδιαφέρον, όχι μόνον λόγω της προώθησής της σχετικά με τις άλλες κοινές πολιτικές, αλλά επίσης και λόγω της περιπλοκότητας των μηχανισμών της. Τα χρηματοοικονομικά μέσα τα οποία διαθέτει αντιπροσωπεύουν περίπου το 50% του προϋπολογισμού της Ε.Ε.

Το «**Ευρωπαϊκό μοντέλο γεωργίας**» στοχεύει σε μια βιώσιμη ανάπτυξη των αγροτικών περιοχών μέσω της πολυλειτουργικότητας και της πολυτομεακής προσέγγισης. Η νέα ΚΓΠ βασίζεται σε δύο στοιχεία, τη μείωση των θεσμικών τιμών για βασικά γεωργικά προϊόντα και την αντιστάθμιση αυτής της μείωσης με άμεσες ενισχύσεις στα εισοδήματα των παραγωγών.

Στόχος της παρούσας εργασίας είναι μέσα από την περιήγηση στους ιστοτόπους που αποτελούν την Ευρωπαϊκή Ένωση να δοθεί αναλυτική περιγραφή της Οργάνωσης και Δομής της Ευρωπαϊκής Ένωσης αλλά και με βάση την ιστοσελίδα του κάθε οργάνου να περιγράψουμε τον ρόλο του στην διαμόρφωση της αγροτικής πολιτικής στην Ευρώπη.

Η μελέτη αυτή ξεκίνα με γενικά ιστορικά στοιχεία της Ε.Ε & την πορεία της έως την σημερινή μορφή της. Κατόπιν παρουσιάζονται όλα τα θεσμικά όργανα της Ε.Ε. Στη συνέχεια παρουσιάζονται οι νομοθετικές διαδικασίες της Ε.Ε. Ακολούθως αναλύεται η σημασία της γεωργίας στην Ε.Ε, η ανάπτυξη της Κοινής Γεωργικής Πολιτικής αλλά και οι μεταρρυθμίσεις της. Επίσης δίνονται αναλυτικά οι επίσημοι ιστότοποι των θεσμικών οργάνων της Ευρωπαϊκής Ένωσης που εμπλέκονται άμεσα στη διαμόρφωση της ΚΓΠ. Μετέπειτα δίνονται οι επίσημοι ιστότοποι αναζήτησης των ευρωπαϊκών προγραμμάτων που αφορούν την γεωργία στην Ελλάδα. Τέλος γίνεται «συζήτηση» ως μια γενική σύνοψη της παρούσας μελέτης.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΕΣ

Κατά την εκπόνηση της παρούσας εργασίας η πρακτική και ψυχολογική βοήθεια που έλαβα ήταν καταλυτική για την ολοκλήρωσή της. Θα ήθελα λοιπόν να ευχαριστήσω τον επιβλέποντα Καθηγητή κ. **Χρήστο Μουρούτογλου**, για την πολύτιμη βοήθεια και καθοδήγησή του όπως και για την υπομονή που επέδειξε όλους αυτούς τους μήνες.

Επίσης, θα ήθελα να ευχαριστήσω τους ανθρώπους του προσωπικού μου περιβάλλοντος, για την αμέριστη συμπαράστασή τους, ιδιαίτερα κατά τη διάρκεια των τελευταίων μηνών της προσπάθειάς μου.

Τέλος, θα ήθελα να ευχαριστήσω όλους όσους με βοήθησαν στην επιτυχή ολοκλήρωση της πτυχιακής μου εργασίας.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ.....	5
ΕΙΣΑΓΩΓΗ.....	7
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1 ^ο	9
Η ΕΥΡΩΠΑΙΚΗ ΕΝΩΣΗ.....	9
1.1 Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΙΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ.....	11
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2 ^ο	23
ΟΡΓΑΝΩΣΗ & ΔΟΜΗ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ.....	23
2.1 ΕΥΡΩΠΑΪΚΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΟΡΓΑΝΑ & ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΙ.....	25
2.1.1 ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ.....	26
2.1.2 ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ.....	28
2.1.3 ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΙΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ.....	29
2.1.4 Η ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ.....	31
2.1.5. ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ.....	32
2.1.6 ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΕΛΕΓΚΤΙΚΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ.....	33
2.1.7 ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΙ ΕΥΡΩΠΑΙΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ.....	34
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3 ^ο	38
ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΙΚΟ ΔΙΚΑΙΟ.....	38
3.1 ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ ΤΗΣ Ε.Ε.....	39
3.2 ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΙΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ.....	47
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4 ^ο	50

Η ΚΟΙΝΗ ΓΕΩΡΓΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΙΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ	50
4.1 ΣΗΜΑΣΙΑ της ΓΕΩΡΓΙΑΣ ΣΤΗΝ ΕΥΡΩΠΑΙΚΗ ΕΝΩΣΗ	50
4.1.1 Οι Μεταρρυθμίσεις της Κοινής Γεωργικής Πολιτικής	53
4.1.2 Η Διαχείριση της Κοινής Γεωργικής Επιτροπής	57
4.1.3 Χρηματοδότηση της Κοινής ΓΕΩΡΓΙΚΗΣ Πολιτικής	59
4.1.4 ΠρογρΑΜΜατα Ευρωπαϊκής Αγροτικής ΑνΑπτυξης	61
4.2 ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟ ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΙΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΓΕΩΡΓΙΑ	62
4.3 ΙΣΧΥΟΥΣΑ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΓΕΩΡΓΙΑ	65
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5^ο	68
ΕΥΡΩΠΑΙΚΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΟΡΓΑΝΑ & ΓΕΩΡΓΙΑ	68
5.1 ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΙΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ	69
5.1.1 Επιτροπή Γεωργίας & Ανάπτυξης της Υπαίθρου	72
5.2 Η ΕΥΡΩΠΑΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ	74
5.2.1 Η Διεύθυνση Γεωργίας και Αγροτικής Ανάπτυξης	76
5.3 ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΙΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ	78
5.3.1 Ειδική Επιτροπή Γεωργίας	80
5.4 Ο ΕΥΡΩΠΑΙΟΣ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΤΗΣ	82
5.5 Η ΕΥΡΩΠΑΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΕΠΕΝΔΥΣΕΩΝ	83
5.6 Η ΕΥΡΩΠΑΙΚΗ ΑΡΧΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΣΦΑΛΕΙΑ ΤΩΝ ΤΡΟΦΙΜΩΝ	86
5.7 ΚΟΙΝΟΤΙΚΟ ΓΡΑΦΕΙΟ ΦΥΤΙΚΩΝ ΠΟΙΚΙΛΙΩΝ	88
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 6^ο	90
ΙΣΤΟΤΟΠΟΙ ΑΝΑΖΗΤΗΣΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΑΓΡΟΤΙΚΩΝ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΩΝ	90
ΣΥΖΗΤΗΣΗ	96
ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ – ΠΗΓΕΣ	98
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΕΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙΣ	99

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Η Κοινή Αγροτική Πολιτική αποτελεί την ενοποιημένη Αγροτική Πολιτική των κρατών-μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Περιγράφει ένα σύνολο νόμων σχετικών με την γεωργία και την διακίνηση αγροτικών προϊόντων και όλες τις εκβάσεις που προκύπτουν, όπως η σταθερότητα των τιμών, η ποιότητα των προϊόντων, η επιλογή προϊόντων, η χρήση του εδάφους και η απασχόληση στον αγροτικό κλάδο. Άρχισε να ισχύει το 1962, στο πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας, προδρόμου της Ευρωπαϊκής Ένωσης (Ε.Ε.), με στόχο τη διάθεση τροφίμων στους Ευρωπαίους καταναλωτές σε ανεκτές τιμές αλλά και τη δίκαιη αμοιβή των παραγωγών και την, κατ' επέκταση, εξασφάλιση λογικού βιοτικού επιπέδου για τους γεωργούς.

Σε όλη τη διάρκεια της σαραντάχρονης πορείας της, αποτέλεσε έναν από τους πιο σημαντικούς τομείς πολιτικής της Ευρωπαϊκής Ένωσης, καθορίζοντας το σύνολο των κανόνων και μηχανισμών, που ρυθμίζουν την παραγωγή, το εμπόριο και την επεξεργασία των γεωργικών προϊόντων στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Γενικότερα, βασίστηκε πάνω στις αρχές της αρχής της ενότητας των γεωργικών προϊόντων, της κοινοτικής προτίμησης και της χρηματοδοτικής αλληλεγγύης. Η ΚΑΠ στη πορεία της υπέστη αρκετές μεταρρυθμίσεις –κατά περιπτώσεις ριζικές- εξελισσόμενη ώστε να ανταποκρίνεται στις μεταβαλλόμενες ανάγκες της κοινωνίας. Με τη μείωση του αριθμού των απασχολούμενων στον τομέα της γεωργίας άρχισε και η σταδιακή μείωση του ποσοστού χρηματοδότησης που αναλογεί στην Κ.Α.Π., από τους πόρους της Ε.Ε.. Τώρα πλέον, μετά και τη νέα διεύρυνση της Ε.Ε., κύριος στόχος της πολιτικής αυτής είναι ο ρόλος της γεωργίας στη διαφύλαξη και τη διαχείριση των φυσικών πόρων στο πλαίσιο της αειφόρου ανάπτυξης.

Η Ευρωπαϊκή Ένωση των 493 εκατομμύρια κατοίκων αποτελεί ένα πρωτοπόρο μοντέλο διοίκησης σε όλο τον κόσμο. Η πληθυσμιακή πολυσυλλεκτικότητα είναι μοναδική δημιουργώντας όπως είναι φυσικό προβλήματα επικοινωνίας κυρίως. Έτσι η διοίκηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης

έχει βασιστεί στην δημιουργία οργανωμένων ιστοτόπων στο παγκόσμιο διαδίκτυο. Οι ιστότοποι αυτοί δίνουν άμεσα όλες τις πληροφορίες που αναζητά ο Ευρωπαίος πολίτης σε όλες τις γλώσσες.

Ο ευρωπαίος αγρότης αποτελεί μια σημαντική ομάδα πολιτών στην ευρωπαϊκή ένωση. Στους αγρότες βασίζονται κυρίως οι διατροφικές ανάγκες όλων των Ευρωπαίων. Γι'αυτό και η αγροτική πολιτική αποτελεί μια από τις πρώτες προτεραιότητες της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Στόχος της παρούσας εργασίας είναι μέσα από την περιήγηση στους ιστοτόπους που αποτελούν την Ευρωπαϊκή Ένωση είναι να δοθεί αναλυτική περιγραφή της Οργάνωσης και Δομής της Ευρωπαϊκής Ένωσης αλλά και με βάση την ιστοσελίδα του κάθε οργάνου να περιγράψουμε τον ρόλο του στην διαμόρφωση της αγροτικής πολιτικής στην Ευρώπη.

Η μελέτη αυτή ξεκίνα (Κεφάλαιο 1^ο) με γενικά ιστορικά στοιχεία της Ε.Ε & την πορεία της έως την σημερινή μορφή της. Κατόπιν (Κεφάλαιο 2^ο) παρουσιάζονται όλα τα θεσμικά όργανα της Ε.Ε. Στη συνέχεια (Κεφάλαιο 3^ο) παρουσιάζονται οι νομοθετικές διαδικασίες της Ε.Ε. Ακολούθως (Κεφάλαιο 4^ο) αναλύεται η σημασία της γεωργίας στην Ε.Ε, η ανάπτυξη της Κοινής Γεωργικής Πολιτικής αλλά και οι μεταρρυθμίσεις της. Επίσης (Κεφάλαιο 5^ο) δίνονται αναλυτικά οι επίσημοι ιστότοποι των θεσμικών οργάνων της Ευρωπαϊκής Ένωσης που εμπλέκονται άμεσα στη διαμόρφωση της ΚΓΠ. Μετέπειτα (Κεφάλαιο 6^ο) δίνονται οι επίσημοι ιστότοποι αναζήτησης των ευρωπαϊκών προγραμμάτων που αφορούν την γεωργία στην Ελλάδα. Τέλος γίνεται «συζήτηση» ως μια γενική σύνοψη της παρούσας μελέτης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1^ο

Η ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΝΩΣΗ

Η **Ευρωπαϊκή Ένωση** ή **Ε.Ε** είναι μια συνομοσπονδία είκοσι επτά κρατών. Καθιερώθηκε το 1992 από την Συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση (Συνθήκη του Μάαστριχτ), και είναι ο εκ των πραγμάτων διάδοχος των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (ΕΚΑΧ, ΕΟΚ, ΕΥΡΑΤΟΜ) των έξι κρατών-μελών που ιδρύθηκαν το 1951, το 1957 και το 1965. Από τότε νέες διευρύνσεις έχουν αυξήσει τον αριθμό των κρατών μελών της και οι αρμοδιότητές της έχουν επεκταθεί. Η Ευρωπαϊκή Ένωση θεωρείται ως η ισχυρότερη ένωση κρατών μέχρι σήμερα στην παγκόσμια ιστορία, με οικονομικό, πολιτικό, κοινωνικό και πολιτιστικό περιεχόμενο^{Διαδίκτυο1}. Η Ευρωπαϊκή Ένωση αποτελεί το τρέχον στάδιο μιας ανοιχτής διαδικασίας ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης.

Διαδίκτυο1 http://agp.archeio.gr/purple_eu.php, 5-6-2010

Η Ευρωπαϊκή Ένωση είναι μια από τις μεγαλύτερες οικονομικές και πολιτικές οντότητες στον κόσμο, με 493 εκατομμύρια κατοίκους και συνδυασμένο ονομαστικό ΑΕΠ 11,5 τρισεκατομμύρια ευρώ το 2006. Η Ένωση είναι μια ενιαία αγορά με κοινή εμπορική πολιτική, κοινή αγροτική και αλιευτική πολιτική και περιφερειακή πολιτική για να βοηθήσει τις φτωχότερες περιφέρειες. Εισήγαγε ενιαίο νόμισμα, το Ευρώ, που υιοθετήθηκε από 15 κράτη μέλη ^{Διαδίκτυο¹}. Η Ευρωπαϊκή Ένωση άρχισε μια περιορισμένη κοινή πολιτική εξωτερικών και ασφαλείας και μια περιορισμένη αστυνομική και δικαστική συνεργασία πάνω σε ποινικά θέματα.

Διαδίκτυο¹ http://agp.archeio.gr/purple_eu.php, 5-6-2010

1.1 Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΙΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Μετά τον δεύτερο παγκόσμιο πόλεμο το πολιτικό κλίμα ήταν πιο ώριμο από ποτέ για μια ενδεχόμενη ενοποίηση της Ευρώπης. Η ενότητα θεωρήθηκε από πολλούς ως η μοναδική διαφυγή από ακραίες μορφές εθνικισμού, που είχαν καταστρέψει την ήπειρο. Στις 9 Μαΐου 1950 ο Γάλλος υπουργός Εξωτερικών Ρομπέρ Σουμάν υπέβαλε μια πρόταση για κοινή διαχείριση από την Γαλλία και την Δυτική Γερμανία των βιομηχανιών του άνθρακα και του χάλυβα. Η πρόταση, γνωστή ως "**Διακήρυξη του Σουμάν**", περιέγραφε το σχέδιο ως "το πρώτο συγκεκριμένο βήμα προς μια Ευρωπαϊκή Ομοσπονδία". Η πρόταση οδήγησε στον σχηματισμό της **Ευρωπαϊκής Κοινότητας Άνθρακα και Χάλυβα (ΕΚΑΧ)** από την **Δυτική Γερμανία**, την **Γαλλία**, την **Ιταλία**, το **Λουξεμβούργο**, τις **Κάτω Χώρες** και το **Βέλγιο**. Η κοινότητα οριστικοποιήθηκε με την Συνθήκη του Παρισιού, που υπογράφηκε σε 1951 και θεωρείται η αρχή της δημιουργίας αυτού που είναι τώρα η Ευρωπαϊκή Ένωση

Διαδίκτυο2

Πηγή: http://europa.eu/abc/history/animated_map/index_el.htm

Εικόνα 1.1: Ιδρυτικά κράτη μέλη: Βέλγιο, Γαλλία, Γερμανία, Ιταλία, Κάτω Χώρες, Λουξεμβούργο.

Διαδίκτυο2 http://europa.eu/abc/history/1945-1959/index_el.htm, 5-6-2010

Στις 25 Μαρτίου του 1957 χάρη στην επιτυχία της Συνθήκης Άνθρακα και Χάλυβα, οι έξι χώρες επεκτείνουν τη συνεργασία τους και σε άλλους οικονομικούς τομείς. Υπογράφουν τη **Συνθήκη της Ρώμης**, ιδρύοντας την **Ευρωπαϊκή Οικονομική Κοινότητα (ΕΟΚ)** ή "κοινή αγορά". Πρόσωπα, εμπορεύματα και υπηρεσίες θα μπορούν να κυκλοφορούν ελεύθερα μεταξύ των κρατών μελών^{Διαδίκτυο2}.

Το 1962 εγκαινιάζεται η **«Κοινή Γεωργική Πολιτική»** (ΚΓΠ) της Ευρωπαϊκής Ένωσης, χάρη στην οποία τα κράτη μέλη ελέγχουν από κοινού την παραγωγή των τροφίμων. Οι τιμές των γεωργικών προϊόντων που πληρώνονται στους παραγωγούς είναι ενιαίες σε όλες τις χώρες. Η ΕΕ παράγει αρκετά τρόφιμα για τις ανάγκες της και οι γεωργοί κερδίζουν καλά τη ζωή τους. Η ανεπιθύμητη παράπλευρη συνέπεια αυτής της πολιτικής είναι η υπερβολική παραγωγή, που καταλήγει σε βουνά πλεονασμάτων. Από τη δεκαετία του 1990, οι προτεραιότητες είναι να εξαλειφθούν αυτά τα πλεονάσματα και να βελτιωθεί η ποιότητα των τροφίμων^{Διαδίκτυο3}.

Το 1963 υπογράφεται η πρώτη σημαντική διεθνής συμφωνία της Ευρωπαϊκής Ένωσης που υπόσχεται οικονομική βοήθεια σε 18 πρώην αποικίες των ευρωπαϊκών χωρών στην Αφρική. Μέχρι σήμερα, η Ευρωπαϊκή Ένωση έχει συνάψει ειδική εταιρική σχέση με 78 χώρες στην Αφρική, την Καραϊβική και τον Ειρηνικό Ωκεανό (χώρες ΑΚΕ). Η Ευρωπαϊκή Ένωση είναι ο σημαντικότερος χορηγός αναπτυξιακής ενίσχυσης στις φτωχότερες χώρες του κόσμου. Απαραίτητη προϋπόθεση για τη χορήγηση των ενισχύσεων της είναι οι χώρες-αποδέκτες να σέβονται τα ανθρώπινα δικαιώματα^{Διαδίκτυο3}.

Το 1968 τα πρώτα έξι κράτη μέλη καταργούν τους τελωνειακούς δασμούς μεταξύ τους, πράγμα που επιτρέπει για πρώτη φορά ελεύθερες διασυνοριακές συναλλαγές. Οι ίδιοι δασμοί επιβάλλονται επίσης στις

^{Διαδίκτυο2} http://europa.eu/abc/history/1945-1959/index_el.htm., 5-6-2010

^{Διαδίκτυο3} http://europa.eu/abc/history/1960-1969/index_el.htm, 5-6-2010

εισαγωγές τους από τις άλλες χώρες. Έτσι δημιουργείται η μεγαλύτερη εμπορική οντότητα στον κόσμο. Οι εμπορικές συναλλαγές μεταξύ των έξι αφενός και μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του υπόλοιπου κόσμου αφετέρου αυξάνονται με ταχείς ρυθμούς^{Διαδίκτυο3}.

Το πρώτο σχέδιο ενιαίου νομίσματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης χρονολογείται από το 1970. Για να διατηρήσουν τη νομισματική σταθερότητα, τα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης αποφασίζουν να περιορίσουν μέσα σε στενά όρια τη δυνατότητα διακύμανσης των ισοτιμιών μεταξύ των νομισμάτων τους. Αυτός ο μηχανισμός συναλλαγματικών ισοτιμιών (ΜΣΙ), που δημιουργήθηκε το 1972, ήταν το πρώτο βήμα προς την εισαγωγή του ευρώ, 30 χρόνια αργότερα^{Διαδίκτυο4}.

Την 1^η Ιανουαρίου 1973 η Ευρωπαϊκή Κοινότητα διευρύνθηκε για να συμπεριλάβει στους κόλπους της **την Δανία, την Ιρλανδία και το Ηνωμένο Βασίλειο**.

Πηγή: http://europa.eu/abc/history/animated_map/index_el.htm

Εικόνα 1.2: 1^η Διεύρυνση της Ευρωπαϊκής Ένωσης τα νέα κράτη-μέλη είναι η Δανία, η Ιρλανδία & το Ηνωμένο Βασίλειο

^{Διαδίκτυο3} http://europa.eu/abc/history/1960-1969/index_el.htm, 5-6-2010

^{Διαδίκτυο4} http://europa.eu/abc/history/1970-1979/index_el.htm, 5-6-2010

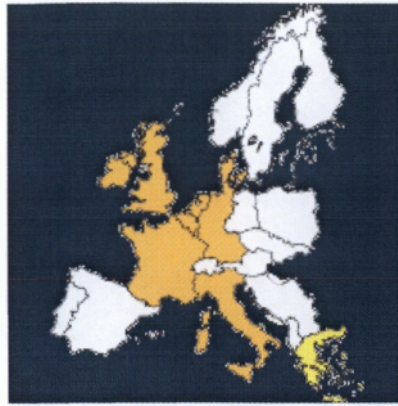
Για να δείξουν την αλληλεγγύη τους, το 1974, οι αρχηγοί των κυβερνήσεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης αποφασίζουν την ίδρυση του **Ευρωπαϊκού Ταμείου Περιφερειακής Ανάπτυξης**. Σκοπός του είναι η μεταφορά χρημάτων από τις πλούσιες στις φτωχές περιφέρειες, για τη βελτίωση των δρόμων και των επικοινωνιών, την προσέλκυση επενδύσεων και τη δημιουργία θέσεων απασχόλησης. Αυτή η πολιτική ενίσχυσης απορροφά σήμερα το ένα τρίτο του προϋπολογισμού της Ευρωπαϊκής Ένωσης^{Διαδίκτυο4}.

Από τις 7 έως τις 10 Ιουνίου του 1979 διεξάγονται οι πρώτες άμεσες εκλογές για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο. Τα μέλη του εκλέγονται σε κάθε χώρα, ωστόσο στο Κοινοβούλιο δεν συμμετέχουν ως εθνικοί αντιπρόσωποι, αλλά ως μέλη πολιτικών ομάδων. Παρά το ότι αρχικά το Κοινοβούλιο δεν νομοθετεί, εκπροσωπεί τους απλούς πολίτες και η επιρροή του αυξάνεται.^{Διαδίκτυο4}

Την 1^η Ιανουαρίου 1981, ο αριθμός των μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης γίνεται διψήφιος όταν η **Ελλάδα** προσχωρεί ως δέκατο μέλος. Η χώρα ικανοποιούσε τις πολιτειακές προϋποθέσεις μετά την ανατροπή του στρατιωτικού καθεστώτος και την αποκατάσταση της δημοκρατίας το 1974
Διαδίκτυο5

Διαδίκτυο4 http://europa.eu/abc/history/1970-1979/index_el.htm, 5-6-2010

Διαδίκτυο5 http://europa.eu/abc/history/1980-1989/index_el.htm 5-6-2010

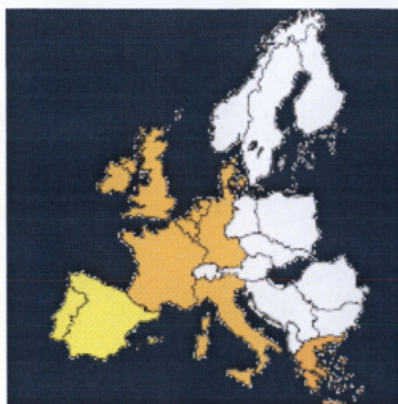
Πηγή: http://europa.eu/abc/history/animated_map/index_el.htm

Εικόνα 1.3: 2^η Διεύρυνση της Ευρωπαϊκής Ένωσης το νέο κράτος-μέλος είναι η Ελλάδα.

Οι ηλεκτρονικοί υπολογιστές και η αυτοματοποίηση αλλάζουν τον τρόπο ζωής και εργασίας μας. Έτσι το 1984 για να παραμείνει στην πρώτη γραμμή της καινοτομίας, η Ευρωπαϊκή Ένωση εγκρίνει το πρόγραμμα *Esprit*, το πρώτο από τα πολλά ερευνητικά και αναπτυξιακά προγράμματα που έχει χρηματοδοτήσει έκτοτε.

Την 1^η Ιανουαρίου του 1986, ύστερα από συμφωνία που υπογράφεται το 1985, η **Ισπανία** και η **Πορτογαλία** προσχωρούν στην Ευρωπαϊκή Ένωση, αυξάνοντας τον αριθμό των μελών σε δώδεκα^{Διαδίκτυο5}.

^{Διαδίκτυο5} http://europa.eu/abc/history/1980-1989/index_el.htm 5-6-2010

Πηγή: http://europa.eu/abc/history/animated_map/index_el.htm

Εικόνα 1.4: 3^η Διεύρυνση της Ευρωπαϊκής Ένωσης τα νέα κράτη-μέλη είναι η Ισπανία και η Πορτογαλία.

Παρόλο που οι τελωνειακοί δασμοί έχουν εξαφανιστεί από το 1968, δεν έχουν παραμεριστεί όλα τα εμπόδια για το ελεύθερο εμπόριο μεταξύ των κρατών μελών. Βασική αιτία είναι οι διαφορές στις εθνικές νομοθεσίες. Η **Ενιαία Ευρωπαϊκή Πράξη** του Φεβρουαρίου 1986 εγκαινιάζει ένα φιλόδοξο εξαετές πρόγραμμα για να παραμεριστούν αυτά τα εμπόδια. Με αυτή την πράξη, αυξάνονται επίσης οι εξουσίες του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και ενισχύονται οι προσπάθειες για την προστασία του περιβάλλοντος. Την ίδια χρονιά υιοθετήθηκε η Σημαία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, τα 12 αστέρια σε κύκλο συμβολίζουν τα ιδεώδη της Ένωσης, την αλληλεγγύη και την αρμονία μεταξύ των λαών της Ευρώπης.

Το 1987, η Ευρωπαϊκή Ένωση εγκαινιάζει το πρόγραμμα **Erasmus** για χορήγηση υποτροφιών σε πανεπιστημιακούς σπουδαστές που επιθυμούν να φοιτήσουν έως ένα έτος σε μian άλλη ευρωπαϊκή χώρα. Περισσότεροι από 2 εκατ. νέοι έχουν επωφεληθεί από αυτό και από άλλα παρόμοια προγράμματα της Ευρωπαϊκής Ένωσης^{Διαδίκτυο5}.

Κατά την επανένωση της Γερμανίας, το 1990, η Ανατολική Γερμανία εισήλθε στην Ευρωπαϊκή Ένωση ως τμήμα της διευρυμένης Γερμανίας. Καθώς πλέον

^{Διαδίκτυο5} http://europa.eu/abc/history/1980-1989/index_el.htm, 5-6-2010

η διεύρυνση προς την Ανατολική Ευρώπη ήταν στην ημερήσια διάταξη, αποφασίστηκαν από κοινού τα κριτήρια της Κοπεγχάγης για είσοδο νέων μελών στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Στις 7 Φεβρουαρίου 1992, υπογράφεται στο Μάαστριχτ η **Συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση**. Πρόκειται για ένα από τα σημαντικότερα ορόσημα της ιστορίας της ΕΕ, με το οποίο θεσπίζονται σαφείς κανόνες:

- για μελλοντικό ενιαίο νόμισμα
- για την κοινή εξωτερική πολιτική και την πολιτική ασφάλειας
- για στενότερη συνεργασία σε θέματα δικαιοσύνης και εσωτερικών υποθέσεων.

Σύμφωνα με αυτή τη συνθήκη, η «Ευρωπαϊκή Κοινότητα» μετονομάζεται επίσημα σε «Ευρωπαϊκή Ένωση»^{Διαδίκτυο6},

Την 1^η Ιανουαρίου του 1993, τίθεται σε ισχύ η ενιαία αγορά και οι τέσσερις βασικές ελευθερίες που περιλαμβάνει:

- η ελεύθερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων
- των υπηρεσιών, των προσώπων και των κεφαλαίων

Περισσότεροι από 200 νέοι νόμοι έχουν θεσπιστεί από το 1986, καλύπτοντας τις φορολογικές πολιτικές, τους όρους λειτουργίας των επιχειρήσεων, την αμοιβαία αναγνώριση των επαγγελματικών προσόντων και άλλα εμπόδια για το άνοιγμα των συνόρων. Η ελεύθερη κυκλοφορία ορισμένων υπηρεσιών αναβάλλεται για αργότερα^{Διαδίκτυο6}.

Την 1^η Ιανουαρίου του 1995, η **Αυστρία**, η **Φινλανδία** και η **Σουηδία** προσχωρούν στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Τα κράτη μέλη είναι πλέον 15 και περιλαμβάνουν όλα σχεδόν τα κράτη της Δυτικής Ευρώπης.

Διαδίκτυο6 http://europa.eu/abc/history/1990-1999/index_el.htm, 5-6-2010

Διαδίκτυο6 http://europa.eu/abc/history/1990-1999/index_el.htm, 5-6-2010

Πηγή: http://europa.eu/abc/history/animated_map/index_el.htm

Εικόνα 1.5: 4^η Διεύρυνση της Ευρωπαϊκής Ένωσης τα νέα κράτη-μέλη είναι η Αυστρία, η Φινλανδία και η Σουηδία

Το 1995 αρχίζει να ισχύει η συμφωνία του **Σένγκεν** σε επτά χώρες: Βέλγιο, Γαλλία, Γερμανία, Ισπανία, Κάτω Χώρες, Λουξεμβούργο και Πορτογαλία. Οι υπήκοοι όλων των κρατών μελών μπορούν να ταξιδεύουν μεταξύ όλων αυτών των χωρών χωρίς έλεγχο διαβατηρίων στα σύνορα. Από τότε, και άλλες χώρες έχουν προσχωρήσει στο χώρο Σένγκεν, όπου δεν χρειάζονται διαβατήρια ^{Διαδίκτυο⁶}.

Στις 17 Ιουνίου του 1997, υπογράφεται η **Συνθήκη του Άμστερνταμ**. Βασίζεται στα επιτεύγματα της Συνθήκης του Μάαστριχτ και περιλαμβάνει σχέδια για τη μεταρρύθμιση των θεσμικών οργάνων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, την ενίσχυση της φωνής της Ευρώπης στον κόσμο και τη διάθεση περισσότερων πόρων για την απασχόληση και τα δικαιώματα των πολιτών.

Το 1997 αποφασίζεται από τους αρχηγούς των κρατών μελών η έναρξη διαπραγματεύσεων για προσχώρηση στην Ευρωπαϊκή Ένωση με δέκα χώρες της Κεντρικής και Ανατολικής Ευρώπης: **Βουλγαρία, Εσθονία, Λεττονία, Λιθουανία, Ουγγαρία, Πολωνία, Ρουμανία, Σλοβακία, Σλοβενία και Τσεχική Δημοκρατία**. Τα μεσογειακά νησιά της **Κύπρου** και της **Μάλτας** περιλαμβάνονται επίσης σε αυτές τις χώρες. Το 2000, αποφασίζονται στη

Νίκαια τροποποιήσεις της συνθήκης που ανοίγουν το δρόμο για τη διεύρυνση αλλάζοντας τους κανόνες ψηφοφορίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης^{Διαδίκτυο6}.

Την 1^η Ιανουαρίου του 1999, το ευρώ θεσπίζεται σε ένδεκα χώρες. Χρησιμοποιείται μόνο για εμπορικές και χρηματικές συναλλαγές. Τα χαρτονομίσματα και τα κέρματα σε ευρώ θα αρχίσουν να χρησιμοποιούνται αργότερα. Οι χώρες της ζώνης του ευρώ είναι:

- ✓ Αυστρία
- ✓ Βέλγιο
- ✓ Γαλλία
- ✓ Γερμανία
- ✓ Ελλάδα
- ✓ Ιρλανδία
- ✓ Ισπανία
- ✓ Ιταλία
- ✓ Κάτω Χώρες
- ✓ Λουξεμβούργο
- ✓ Πορτογαλία
- ✓ Φινλανδία

Η Δανία, το Ηνωμένο Βασίλειο και η Σουηδία αποφασίζουν προς το παρόν να μείνουν έξω από τη ζώνη του ευρώ.

Την 1^η Ιανουαρίου του 2002, ερχονται τα χαρτονομίσματα και τα κέρματα σε ευρώ. Το τύπωμα, η κοπή και η διανομή τους σε δώδεκα χώρες είναι μια λογιστική ενέργεια μεγάλης κλίμακας. Ο αριθμός των κερμάτων που τίθενται

^{Διαδίκτυο6} http://europa.eu/abc/history/1990-1999/index_el.htm, 5-6-2010

σε κυκλοφορία υπερβαίνει τα 80 δισ. Τα χαρτονομίσματα είναι ομοιόμορφα για όλες τις χώρες. Τα κέρματα έχουν μία ομοιόμορφη όψη, στην οποία αναγράφεται η αξία του κέρματος, ενώ στην άλλη όψη απεικονίζεται ένα εθνικό έμβλημα. Όλα τα κέρματα κυκλοφορούν ελεύθερα^{Διαδίκτυο7}.

Μια πτυχή της εξωτερικής πολιτικής και της πολιτικής ασφάλειας της ΕΕ είναι η πραγματοποίηση αποστολών διαφύλαξης της ειρήνης στα Βαλκάνια, πρώτα στην Πρώην Γιουγκοσλαβική Δημοκρατία της Μακεδονίας και εν συνεχεία στη Βοσνία και Ερζεγοβίνη. Και στις δύο αυτές περιπτώσεις, έτσι τον Μάρτιο του 2003, οι στρατιωτικές δυνάμεις του ΝΑΤΟ αντικαταστάθηκαν από στρατιωτικές δυνάμεις υπό την ηγεσία της ΕΕ. Στο εσωτερικό της, η ΕΕ συμφωνεί να δημιουργήσει έως το 2010 ένα χώρο ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης για όλους τους ευρωπαίους πολίτες.

Την 1^η Μαΐου του 2004, οκτώ χώρες της Κεντρικής και Ανατολικής Ευρώπης, **η Εσθονία, η Λεττονία, η Λιθουανία, η Ουγγαρία, η Πολωνία, η Σλοβακία, η Σλοβενία και η Τσεχική Δημοκρατία**, προσχωρούν στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Αυτό είναι το τέλος της διχοτόμησης της Ευρώπης που είχε αποφασιστεί από τις μεγάλες δυνάμεις πριν από 60 χρόνια στη Γιάлта. Προσχωρούν επίσης στην Ευρωπαϊκή Ένωση η **Κύπρος** και η **Μάλτα**
^{Διαδίκτυο7}

^{Διαδίκτυο7} http://europa.eu/abc/history/2000_today/index_el.htm, 5-6-2010

^{Διαδίκτυο7} http://europa.eu/abc/history/2000_today/index_el.htm, 5-6-2010

Πηγή: http://europa.eu/abc/history/animated_map/index_el.htm

Εικόνα 1.6: 5^η Διεύρυνση της Ευρωπαϊκής Ένωσης τα νέα κράτη-μέλη είναι η Εσθονία, η Λεττονία, η Λιθουανία, η Ουγγαρία, η Πολωνία, η Σλοβακία, η Σλοβενία, η Τσεχική Δημοκρατία, Κύπρος και Μάλτα

Υποψήφιες χώρες προς ένταξη: Βουλγαρία, Ρουμανία και Τουρκία

Στις 29 Οκτωβρίου του 2004, τα 25 κράτη μέλη υπογράφουν Συνθήκη για τη θέσπιση **Συντάγματος της Ευρώπης**. Σκοπός του είναι η απλούστευση της δημοκρατικής διαδικασίας λήψης των αποφάσεων και της διαχείρισης της Ευρωπαϊκής Ένωσης των 25 και πλέον κρατών μελών. Στο Σύνταγμα προβλέπεται επίσης η δημιουργία του αξιώματος του ευρωπαϊού υπουργού Εξωτερικών. Το Σύνταγμα πρέπει να κυρωθεί από το σύνολο των 25 κρατών μελών προτού τεθεί σε ισχύ.

Την 1^η Ιανουαρίου του 2007, δύο ακόμη χώρες της Ανατολικής Ευρώπης, η **Βουλγαρία** και η **Ρουμανία**, προσχωρούν στην Ευρωπαϊκή Ένωση, ανεβάζοντας έτσι τον συνολικό αριθμό των κρατών μελών σε 27. Η Κροατία, η Πρώην Γιουγκοσλαβική Δημοκρατία της Μακεδονίας και η Τουρκία είναι επίσης χώρες υποψήφιες για προσχώρηση.

Πηγή: http://europa.eu/abc/history/animated_map/index_el.htm

Εικόνα 1.7: 6^η Διεύρυνση της Ευρωπαϊκής Ένωσης τα νέα κράτη-μέλη είναι Βουλγαρία και η Ρουμανία

Υποψήφιος χώρες προς ένταξη: Κροατία, ΠΓΔΜ και Τουρκία

Τέλος το 2007 τα 27 κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης υπογράφουν τη **Συνθήκη της Λισσαβόνας**, η οποία τροποποιεί τις προηγούμενες συνθήκες. Στόχος της είναι να καταστήσει την Ευρωπαϊκή Ένωση πιο δημοκρατική, αποτελεσματική και διαφανή, και συνεπώς ικανή να αντιμετωπίσει παγκόσμιες προκλήσεις όπως η κλιματική αλλαγή, η ασφάλεια και η αειφόρος ανάπτυξη.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2^ο

ΟΡΓΑΝΩΣΗ & ΔΟΜΗ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Η συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση (ΣΕΕ), η οποία υπεγράφη στο **Maastricht** στις 7 Φεβρουαρίου 1992 και ετέθη σε ισχύ την 1η Νοεμβρίου 1993 ήταν αποτέλεσμα εξωτερικών και εσωτερικών στοιχείων. Στο εξωτερικό επίπεδο, η κατάρρευση του κομμουνισμού στην Ανατολική Ευρώπη και η προοπτική της Γερμανικής επανένωσης οδήγησαν στην ανάληψη δέσμευσης για την ενίσχυση της διεθνούς θέσης της Κοινότητας. Στο εσωτερικό επίπεδο, τα κράτη μέλη επιθυμούσαν να συνεχίσουν την πρόοδο που επετεύχθη από την ενιαία ευρωπαϊκή πράξη μέσω άλλων μεταρρυθμίσεων^{Διαδίκτυο8}.

Με τη συνθήκη του Maastricht, η Κοινότητα προχώρησε σαφώς πέραν του αρχικού οικονομικού της στόχου, δηλ. την υλοποίηση μιας κοινής αγοράς, και οι πολιτικές της φιλοδοξίες ήρθαν στο προσκήνιο. Σ' αυτό το πλαίσιο, η συνθήκη του Maastricht ανταποκρίνεται σε πέντε βασικούς στόχους:

- την ενίσχυση της δημοκρατικής νομιμότητας των οργάνων
- τη βελτίωση της αποτελεσματικότητας των οργάνων
- την εγκαθίδρυση μιας οικονομικής και νομισματικής ένωσης
- την ανάπτυξη της κοινωνικής διάστασης της Κοινότητας

⁸ Διαδίκτυο http://europa.eu/scadplus/glossary/eu_pillars_el.htm, 26-6-2010

- τη θέσπιση μιας κοινής εξωτερικής πολιτικής και πολιτικής ασφάλειας

Έτσι η δομή της Ευρωπαϊκής Ένωσης βασίζεται σε τρεις πυλώνες^{Διαδίκτυο9}:

■ 1^{ος} Πυλώνας

Αποτελείται από την Ευρωπαϊκή Κοινότητα, την Ευρωπαϊκή Κοινότητα άνθρακα και χάλυβα (ΕΚΑΧ) και Euratom και αφορά τους τομείς στους οποίους τα κράτη μέλη ασκούν από κοινού την ηγεμονία τους μέσω των κοινοτικών οργάνων. Η εφαρμοζόμενη διαδικασία είναι αυτή που είναι γνωστή ως κοινοτική μέθοδος, δηλ. πρόταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, έγκριση από το Συμβούλιο και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και έλεγχος της τήρησης του κοινοτικού δικαίου από το Δικαστήριο.

■ 2^{ος} Πυλώνας

Καθιερώνει την κοινή εξωτερική πολιτική και την πολιτική ασφαλείας (ΚΕΠΠΑ). Η πολιτική αυτή αντικαθιστά τις διατάξεις της ενιαίας ευρωπαϊκής πράξης και επιτρέπει στα κράτη μέλη να αναλαμβάνουν από κοινού δράσεις στον τομέα της εξωτερικής πολιτικής. Στον πυλώνα αυτό η διαδικασία λήψης αποφάσεων είναι διακυβερνητική και στηρίζεται σε πολύ μεγάλο βαθμό στην ομοφωνία. Η Επιτροπή και το Κοινοβούλιο διαδραματίζουν μικρό ρόλο και το Δικαστήριο δεν έχει δικαιοδοσία σ' αυτό τον τομέα.

■ 3^{ος} Πυλώνας

Αφορά τη συνεργασία στους τομείς της δικαιοσύνης και των εσωτερικών υποθέσεων. Εννοείται ότι η Ένωση αναλαμβάνει κοινή δράση για να παρέχει στους πολίτες υψηλό επίπεδο προστασίας σε ένα χώρο ελευθερίας,

⁹ <http://european-convention.eu.int/glossary.asp?lang=EL&content=XVI>, 27-6-2010

ασφάλειας και δικαιοσύνης. Η διαδικασία λήψης αποφάσεων είναι επίσης διακυβερνητικού χαρακτήρα.

2.1 ΕΥΡΩΠΑΪΚΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΟΡΓΑΝΑ & ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΙ

Η Ευρωπαϊκή Ένωση δεν είναι ομοσπονδία, ούτε είναι ένας οργανισμός συνεργασίας μεταξύ κυβερνήσεων. Στην πραγματικότητα, είναι μοναδική στον κόσμο. Οι χώρες που αποτελούν την Ένωση συνεχίζουν να είναι **ανεξάρτητα κυρίαρχα έθνη**, αλλά συνενώνουν τις εθνικές κυριαρχίες τους ούτως ώστε να αποκτήσουν ισχύ και παγκόσμια επιρροή την οποία καμία δεν θα μπορούσε να έχει μόνη της.

Ο συγκερασμός αυτός των εθνικών κυριαρχιών σημαίνει πρακτικά ότι τα κράτη μέλη μεταβιβάζουν ορισμένες από τις εξουσίες λήψης αποφάσεων που διαθέτουν σε κοινά θεσμικά όργανα τα οποία έχουν συσταθεί από τα ίδια, ούτως ώστε οι αποφάσεις για συγκεκριμένα θέματα κοινού ενδιαφέροντος να μπορούν να λαμβάνονται δημοκρατικά σε ευρωπαϊκό επίπεδο.

Στη διαδικασία λήψης των αποφάσεων της Ένωσης γενικά, και στη διαδικασία συναπόφασης ειδικότερα συμμετέχουν τα τρία κύρια θεσμικά όργανα ^{Διαδ. 10}:

- ◆ **το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο (ΕΚ)**
- ◆ **το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης**
- ◆ **η Ευρωπαϊκή Επιτροπή**

Ζωτικό ρόλο διαδραματίζουν και δύο άλλα θεσμικά όργανα:

- ◆ **το Δικαστήριο**
- ◆ **το Ελεγκτικό Συνέδριο**

^{Διαδ. 10} http://europa.eu/institutions/index_el.htm, 26-6-2010

Οι εξουσίες και υποχρεώσεις των εν λόγω θεσμικών οργάνων θεσπίζονται από τις συνθήκες, που αποτελούν τη βάση κάθε ενέργειας της Ένωσης. Οι συνθήκες θεσπίζουν επίσης τους κανόνες και τις διαδικασίες που πρέπει να ακολουθούν τα θεσμικά όργανα της Ένωσης. Εγκρίνονται από τους προέδρους και/ή τους πρωθυπουργούς όλων των χωρών της Ένωσης και επικυρώνονται από τα κοινοβούλιά τους^{Διαδ.10}.

2.1.1 ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο είναι το μοναδικό άμεσα εκλεγμένο όργανο της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Τα 736 μέλη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου αντιπροσωπεύουν τους πολίτες. Εκλέγονται κάθε πέντε χρόνια από ψηφοφόρους και στα 27 κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και αντιπροσωπεύουν 500 εκατομμύρια πολίτες^{Διαδ.11}.

Πηγή: http://el.wikipedia.org/wiki/Ευρωπαϊκό_Κοινοβούλιο

^{Διαδ.10} http://europa.eu/institutions/index_el.htm, 26-6-2010

^{Διαδ.11} http://www.europarl.europa.eu/news/public/default_el.htm, 26-6-2010

Εικόνα 2.1: Αίθουσα Συνεδριάσεων του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου

Ο ρόλος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου είναι:

- ✓ συμμετοχή στη νομοθετική διαδικασία (νομοθετική παραγωγή)
- ✓ κατάρτιση και έγκριση του κοινοτικού προϋπολογισμού και
- ✓ άσκηση του δημοκρατικού ελέγχου πάνω στη δράση των κοινοτικών οργάνων, της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου.

Η Ολομέλεια του κοινοβουλίου συνέρχεται για μία εβδομάδα κάθε μήνα στο Στρασβούργο, ενώ οι συνεδριάσεις των κοινοβουλευτικών επιτροπών και έκτακτες σύνοδοι, πραγματοποιούνται στις Βρυξέλλες. Έδρα της Γενικής Γραμματείας του Ευρωπαϊκού κοινοβουλίου είναι το Λουξεμβούργο.

Πίνακας 2.1: Κατανομή εδρών Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου

ΚΑΤΑΝΟΜΗ ΕΔΡΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ			
ΧΩΡΑ ΜΕΛΟΣ	ΕΔΡΕΣ	ΧΩΡΑ ΜΕΛΟΣ	ΕΔΡΕΣ
ΓΕΡΜΑΝΙΑ	99	ΔΑΝΙΑ	14
ΓΑΛΛΙΑ	78	ΦΙΛΑΝΔΙΑ	14
ΗΝΩΜΕΝΟ ΒΑΣΙΛΕΙΟ	78	ΣΛΟΒΑΚΙΑ	14
ΙΤΑΛΙΑ	78	ΙΡΛΑΝΔΙΑ	13
ΙΣΠΑΝΙΑ	54	ΛΙΘΟΥΑΝΙΑ	13
ΠΟΛΩΝΙΑ	54	ΛΕΤΟΝΙΑ	9
ΟΛΛΑΝΔΙΑ	27	ΣΛΟΒΕΝΙΑ	7
ΒΕΛΓΙΟ	24	ΚΥΠΡΟΣ	6
ΤΣΕΧΙΑ	24	ΕΣΘΟΝΙΑ	6
ΕΛΛΑΔΑ	24	ΛΟΥΞΕΜΒΟΥΡΓΟ	6
ΟΥΓΓΑΡΙΑ	24	ΜΑΛΤΑ	5
ΠΟΡΤΟΓΑΛΙΑ	24	ΡΟΥΜΑΝΙΑ	35

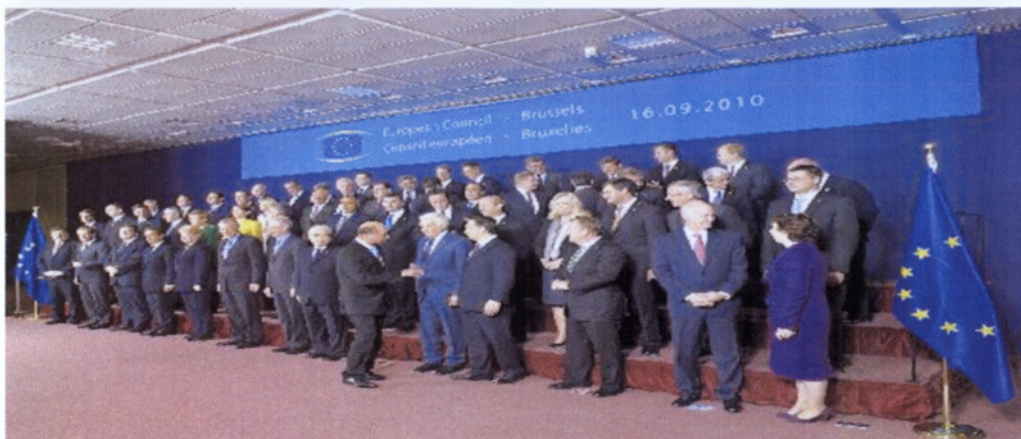
ΣΟΥΗΔΙΑ	19	ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ	18
ΑΥΣΤΡΙΑ	18	ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΕΣ	1

Πηγή: http://el.wikipedia.org/wiki/Ευρωπαϊκό_Κοινοβούλιο

2.1.2 ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο, είναι κατεξοχήν διακυβερνητικό όργανο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, διάδοχο των συνόδων κορυφής και αποτελείται από τους αρχηγούς κρατών και κυβερνήσεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και τον πρόεδρο της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.

Η καθιέρωση του Συμβουλίου συμφωνήθηκε στην σύνοδο κορυφής του Παρισιού το Δεκέμβριο του 1974, μεταξύ των αρχηγών κυβερνήσεων της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας ύστερα από πρόταση του προέδρου της Γαλλίας Βαλερί Ζισκάρ Ντ' Εσταίν. Παρόλα αυτά το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο δεν κατοχυρώθηκε συμβατικά ως όργανο παρά μόνο με την συνθήκη του Μάαστριχτ η οποία το θεσπίζει ως όργανο της Ευρωπαϊκής Ένωσης^{Διαδ.12}.

Πηγή: <http://www.google.gr/images?hl=el&>

Εικόνα 2.2: Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο 16-09-2010

^{Διαδ.12} <http://www.consilium.europa.eu/showPage.aspx?id=&lang=el>, 26-6-2010

Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο αποτελείται από τους αρχηγούς κρατών και κυβερνήσεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και τον πρόεδρο της Ευρωπαϊκής Επιτροπής οι οποίοι συνεπικουρούνται στο έργο τους από άλλο ένα μέλος της Επιτροπής και από τους υπουργούς Εξωτερικών των κρατών μελών. Το Συμβούλιο συνέρχεται τουλάχιστον δύο φορές το χρόνο (και άλλες δύο άτυπα) υπό την προεδρία του αρχηγού του κράτους ή της κυβέρνησης που ασκεί την προεδρία του Συμβουλίου. Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο έχει αυξημένο ρόλο επί ζητημάτων εξωτερικής πολιτικής, ασφάλειας και άμυνας και στους τομείς όπου οι αποφάσεις λαμβάνονται με ομοφωνία ή ανήκουν στην σφαίρα της εθνικής κυριαρχίας των κρατών μελών.

2.1.3 ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΙΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Το Συμβούλιο είναι ο κύριος φορέας λήψης των πολιτικών αποφάσεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Οι υπουργοί των κρατών μελών συνεδριάζουν στο **Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης**. Ανάλογα με τα θέματα της ημερήσιας διάταξης, κάθε χώρα εκπροσωπείται από τον αρμόδιο για το εκάστοτε θέμα υπουργό (εξωτερικών υποθέσεων, οικονομικών, κοινωνικών υποθέσεων, μεταφορών, γεωργίας, κλπ.). Η προεδρία του Συμβουλίου ασκείται εκ περιτροπής από κάθε κράτος μέλος για διάστημα έξι μηνών ^{Διαδ 13}.

Το Συμβούλιο είναι αρμόδιο για τη λήψη αποφάσεων και για τον συντονισμό.

- Το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης θεσπίζει νομοθεσία και, συνήθως, νομοθετεί σε συνεργασία με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο.
- Το Συμβούλιο συντονίζει τη γενική οικονομική πολιτική των κρατών μελών.

^{Διαδ 13} <http://www.consilium.europa.eu/showPage.aspx?id=242&lang=el>, 3-7-2010

- Το Συμβούλιο ορίζει και υλοποιεί την κοινή εξωτερική πολιτική και την πολιτική ασφάλειας της ΕΕ, βάσει των κατευθυντήριων γραμμών που καθορίζει το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο.
- Το Συμβούλιο συνομολογεί, εξ ονόματος της Κοινότητας και της Ένωσης, διεθνείς συμφωνίες μεταξύ της ΕΕ και ενός ή περισσοτέρων κρατών ή διεθνών οργανισμών.
- Το Συμβούλιο συντονίζει τις δράσεις των κρατών μελών και εγκρίνει μέτρα στο πλαίσιο της αστυνομικής και δικαστικής συνεργασίας σε ποινικές υποθέσεις.
- Το Συμβούλιο και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο συνιστούν την αρμόδια για θέματα προϋπολογισμού αρχή που εγκρίνει τον προϋπολογισμό της Κοινότητας.

Οι πράξεις του Συμβουλίου μπορεί να έχουν τη μορφή κανονισμών, οδηγιών, αποφάσεων, κοινών δράσεων ή κοινών θέσεων, συστάσεων ή γνωμοδοτήσεων. Το Συμβούλιο μπορεί επίσης να εγκρίνει συμπεράσματα, διακηρύξεις και ψηφίσματα ^{Διαδ¹³}.

Όταν το Συμβούλιο διενεργεί νομοθετικό ρόλο, το θεσμικό όργανο που υποβάλλει προτάσεις είναι κατά κανόνα η Ευρωπαϊκή Επιτροπή. Οι εν λόγω προτάσεις εξετάζονται από το Συμβούλιο, το οποίο μπορεί, προτού προβεί στην έγκρισή τους, να επιφέρει τροποποιήσεις.

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο συμμετέχει ενεργά στη νομοθετική διαδικασία. Η κοινοτική νομοθεσία, για ένα ευρύ φάσμα ζητημάτων, εγκρίνεται με τη συνεργασία του Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου μέσω μίας διαδικασίας που αποκαλείται διαδικασία «συναπόφασης».

^{Διαδ¹³} <http://www.consilium.europa.eu/showPage.aspx?id=242&lang=el>, 3-7-2010

Πηγή: <http://www.google.gr/images?hl= 1360&bih=558>

Εικόνα 2.3: Η Αίθουσα του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης

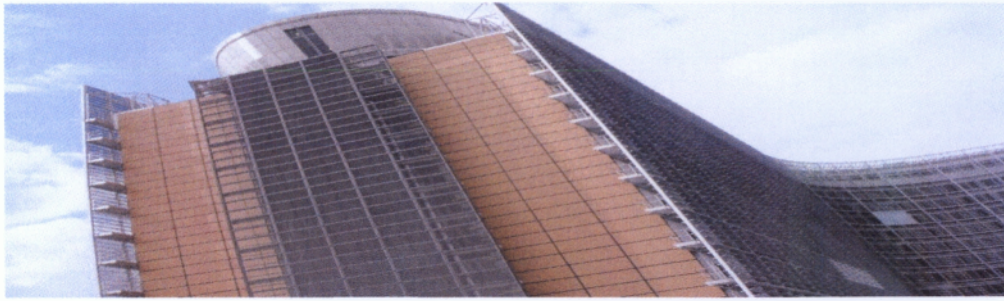
2.1.4 Η ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή (Κομισιόν) είναι θεσμικό όργανο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, με απώτερο σκοπό την προστασία των κοινοτικών συμφερόντων των κρατών μελών της Ένωσης. Ιδρύθηκε το 1951 και έχει ως έδρα τις Βρυξέλλες, διατηρώντας επίσης γραφεία στο Λουξεμβούργο και αντιπροσωπείες σε όλες τις χώρες της Ένωσης. Η Επιτροπή προτείνει νέες ευρωπαϊκές νομοθετικές πράξεις, τις οποίες υποβάλλει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Αποτελεί συγχρόνως εκτελεστικό όργανο της Ένωσης, αρμόδιο για την εφαρμογή των κοινών πολιτικών και την εξασφάλιση της εφαρμογής της ευρωπαϊκής νομοθεσίας, ενώ παράλληλα διαχειρίζεται τα προγράμματα της Ευρωπαϊκής Ένωσης καθώς και τον οικονομικό προϋπολογισμό της ^{Διαδ.14}.

Τα μέλη της ονομάζονται επισήμως επίτροποι και συχνά με τον όρο Ευρωπαϊκή Επιτροπή αναφερόμαστε στο σώμα των επιτρόπων που ασκούν τη διοίκηση του οργάνου. Από το 2005, μετά τις αλλαγές της συνθήκης της Νίκαιας, κάθε κράτος μέλος εκπροσωπείται από έναν επίτροπο. Σε αντίθεση με το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, κάθε μέλος της Επιτροπής έχει ευρωπαϊκό ρόλο, διαχειρίζεται ένα χαρτοφυλάκιο που του ανατίθεται από τον πρόεδρο της στην αρχή της θητείας του και το χειρίζεται με ενιαίο Ευρωπαϊκό

^{Διαδ.14} http://ec.europa.eu/index_el.htm, 4-7-2010

χαρακτήρα και προσανατολισμό, χωρίς υποδείξεις από εθνικές κυβερνήσεις ή άλλους οργανισμούς.

Πηγή: <http://el.wikipedia.org/wiki/%CAE>

Εικόνα 2.4: Το κτίριο Berlaymont όπου στεγάζεται η Ευρωπαϊκή Επιτροπή

2.1.5. ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι το ανώτατο δικαιοδοτικό όργανο (όργανο της δικαστικής εξουσίας) στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Εδρεύει στο Λουξεμβούργο. Μετά την υπογραφή της Συνθήκης της Λισσαβόνας στις 13 Δεκεμβρίου του 2007 και που τέθηκε σε ισχύ στις 1 Δεκεμβρίου του 2009, το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης αποτελεί το σύνολο του δικαιοδοτικού συστήματος της Ε.Ε. Αποτελείται από τρία δικαιοδοτικά όργανα^{Διαδ.15} :

- το καθεαυτό Δικαστήριο,
- το Γενικό Δικαστήριο
- το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης

Η αρμοδιότητά του είναι να ελέγχει την εφαρμογή του Ευρωπαϊκού Δικαίου από τα όργανα της Ένωσης και από τα κράτη-μέλη. Έτσι^{Διαδ.16} :

1. Κρίνει τη νομιμότητα πράξεων των ευρωπαϊκών οργάνων (του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής

^{Διαδ.15} http://curia.europa.eu/jcms/jcms/j_6/, 4-7-2010

Ένωσης) μετά από προσφυγή κράτους-μέλους ή άλλου οργάνου της Ε.Ε.

2. Κρίνει τη συμμόρφωση κράτους-μέλους με το Ευρωπαϊκό Δίκαιο μετά από προσφυγή της Επιτροπής ή άλλου κράτους-μέλους.
3. Ερμηνεύει κανόνες του Ευρωπαϊκού Δικαίου μετά από προδικαστικό ερώτημα εθνικού δικαστηρίου.
4. Εκδικάζει αναιρέσεις κατά αποφάσεων του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Το ΔΕΚ αποτελείται από έναν δικαστή από κάθε κράτος-μέλος της Ε.Ε. Ο κάθε δικαστής διορίζεται για εξαετή ανανεώσιμη θητεία. Οι δικαστές εκλέγουν μεταξύ τους τον πρόεδρο του Δικαστηρίου για τριετή θητεία, η οποία μπορεί να ανανεωθεί.

2.1.6 ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΕΛΕΓΚΤΙΚΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ

Το Ευρωπαϊκό Ελεγκτικό Συνέδριο αποτελεί ένα από τα κύρια όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ιδρύθηκε το 1975. Αποστολή του είναι να ελέγχει τη χρηστή διαχείριση των πόρων της ΕΕ, έτσι ώστε τα χρήματα των πολιτών της να χρησιμοποιούνται με τον καλύτερο δυνατό τρόπο. Έχει το δικαίωμα να ελέγχει κάθε πρόσωπο ή οργανισμό που χειρίζεται πόρους της ΕΕ ^{Διαδ 17}.

Το Ελεγκτικό Συνέδριο αποτελείται από ένα μέλος από κάθε χώρα της ΕΕ. Τα μέλη του διορίζονται από το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης για θητεία έξι ετών που μπορεί να ανανεωθεί. Τα μέλη εκλέγουν μεταξύ τους τον πρόεδρο για περίοδο τριών ετών που μπορεί να ανανεωθεί.

^{Διαδ 16} http://eca.europa.eu/portal/page/portal/eca_main_pages/home, 4-7-2010

Κύρια αποστολή του Ελεγκτικού Συνεδρίου είναι να ελέγχει την κανονική εκτέλεση του προϋπολογισμού της Ένωσης, με άλλα λόγια να ελέγχει τη σύννομη είσπραξη, καταβολή και καταχώρηση των εσόδων και των δαπανών της ΕΕ και τη χρηστή δημοσιονομική διαχείριση. Κατ' αυτό τον τρόπο βοηθά να εξασφαλιστεί η οικονομική, αποτελεσματική, ουσιαστική και ανοικτή λειτουργία του συστήματος της ΕΕ ^{Διαδ 16}.

Για την εκτέλεση των καθηκόντων του, το Ελεγκτικό Συνέδριο μπορεί να ελέγχει τα έγγραφα κάθε προσώπου ή οργανισμού που διαχειρίζεται έσοδα ή έξοδα για λογαριασμό της Ένωσης. Συχνά πραγματοποιεί επιτόπιους

- ◆ **την Επιτροπή των Περιφερειών** που εκπροσωπεί την τοπική αυτοδιοίκηση και την περιφερειακή διοίκηση

- ◆ **την Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων** που χρηματοδοτεί τα επενδυτικά σχέδια της Ένωσης και παρέχει βοήθεια στις μικρές επιχειρήσεις μέσω του Ευρωπαϊκού Ταμείου Επενδύσεων

- ◆ **την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα** που είναι υπεύθυνη για την ευρωπαϊκή νομισματική πολιτική

- ◆ **τον Ευρωπαϊό Διαμεσολαβητή** που εξετάζει καταγγελίες για περιπτώσεις κακοδιοίκησης από θεσμικά όργανα και οργανισμούς της Ένωσης

- ◆ **τον Ευρωπαϊό Επόπτη Προστασίας Δεδομένων** που διασφαλίζει το απόρρητο των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα

- ◆ **την Υπηρεσία Επίσημων Εκδόσεων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων** που δημοσιεύει πληροφορίες σχετικά με την Ένωση

- ◆ **την Υπηρεσία Επιλογής Προσωπικού των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων** που προσλαμβάνει προσωπικό για τα θεσμικά όργανα και τους οργανισμούς της Ένωσης.

- ◆ **την Ευρωπαϊκής Σχολής Δημόσιας Διοίκησης** είναι η παροχή κατάρτισης σε μέλη του προσωπικού της ΕΕ επί μιας σειράς εξειδικευμένων θεμάτων

Επίσης στην Ευρωπαϊκή Ένωση έχουν συσταθεί διάφοροι εξειδικευμένοι και αποκεντρωμένοι οργανισμοί που σκοπό έχουν να παρέχουν στήριξη στα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης και στους πολίτες τους. Οι οργανισμοί αυτοί ανταποκρίνονται στον στόχο της γεωγραφικής αποκέντρωσης και στην ανάγκη για ανάληψη νέων καθηκόντων νομικής, τεχνικής ή/και επιστημονικής φύσεως. Οι οργανισμοί της ΕΕ διακρίνονται σε 5 διαφορετικές κατηγορίες:

◆ **Κοινοτικές υπηρεσίες**

Πρόκειται για οργανισμούς που διέπονται από το ευρωπαϊκό δημόσιο δίκαιο είναι ξεχωριστοί από τα θεσμικά όργανα (Συμβούλιο, Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, Επιτροπή κ.λπ.) και έχουν ανεξάρτητη νομική προσωπικότητα. Έχουν συσταθεί βάσει πράξης του παραγωγού δικαίου για να επιτελέσουν ένα πολύ ειδικό τεχνικό, επιστημονικό ή διοικητικό έργο.

◆ **Οργανισμοί για την Κοινή Πολιτική Ασφάλειας και Άμυνας**

Οι οργανισμοί αυτοί δημιουργήθηκαν για να ασκούν πολύ συγκεκριμένα τεχνικά, επιστημονικά και διοικητικά καθήκοντα στο πλαίσιο της Κοινής Πολιτικής Ασφάλειας και Άμυνας της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

◆ **Οργανισμοί αστυνομικής και δικαστικής συνεργασίας σε ποινικές υποθέσεις**

Μια άλλη ομάδα οργανισμών δημιουργήθηκε για να συμβάλει στη μεγαλύτερη συνεργασία των κρατών μελών της ΕΕ για την καταπολέμηση του οργανωμένου διεθνούς εγκλήματος.

◆ Οργανισμοί της EURATOM

Οι οργανισμοί αυτοί δημιουργήθηκαν για να προωθούν τους στόχους της Συνθήκης περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας Ατομικής Ενέργειας (EURATOM). Σκοπός της Συνθήκης είναι να συντονίζει τα ερευνητικά προγράμματα των κρατών μελών για ειρηνική χρήση της πυρηνικής ενέργειας, να προάγει τη γνώση, τις υποδομές και τη χρηματοδότηση της πυρηνικής ενέργειας και να μεριμνά για την επάρκεια και ασφάλεια του εφοδιασμού σε ατομική ενέργεια.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3^ο

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΙΚΟ ΔΙΚΑΙΟ

Το Ευρωπαϊκό Δίκαιο συνιστά ιδιαίτερη έννομη τάξη, χωριστή από τις εθνικές έννομες τάξεις των κρατών-μελών και διέπεται από τις δικές του ιδιαίτερες αρχές.

Το ευρωπαϊκό δίκαιο χωρίζεται σε:

- **Πρωτογενές κοινοτικό δίκαιο** είναι το δίκαιο των τριών ιδρυτικών Συνθηκών: της Ε.Κ., της ΕΥΡΑΤΟΜ και της Ε.Ε. και οι γενικές αρχές που πηγάζουν από αυτές. Το πρωτογενές δίκαιο περιλαμβάνει τις Συνθήκες & τις Διεθνής Συμφωνίες.
- **Παράγωγο κοινοτικό δίκαιο**, (ή δευτερογενές), είναι οι κανόνες νομοθετικής ισχύος που εκδίδουν τα κοινοτικά όργανα. Στην ουσία πρόκειται για το κατ'εξοχήν κοινοτικό δίκαιο αφού αποτελεί δημιούργημα των οργάνων της ΕΕ. Το Παραγωγό κοινοτικό δίκαιο περιλαμβάνει τους Κανονισμούς, τις Οδηγίες και τις Αποφάσεις.

Η Κοινοτική Οδηγία είναι νομοθετική πράξη που απευθύνεται στα κράτη-μέλη. Δεν έχει άμεση ισχύ στις εθνικές έννομες τάξεις. Τα κράτη-μέλη οφείλουν να μεταγράψουν την οδηγία στο εσωτερικό τους δίκαιο εντός όμως τακτής προθεσμίας προς έναρξη ισχύος, (όπως προβλέπει η ίδια η οδηγία). Το πώς θα τη "μεταγράψουν", (νομοθετική εισαγωγή), (με νόμο, Προεδρικό Διάταγμα, ή Βασιλικό Διάταγμα κλπ.) διέπεται από το εσωτερικό δίκαιο των κρατών-μελών. Οφείλουν όμως κατά τη μεταγραφή της να μην αλλοιώσουν το νόημά της και να διατηρήσουν την ουσία της ρύθμισης.

Αντίθετα ο Κοινοτικός Κανονισμός έχει άμεση ισχύ στο εθνικό δίκαιο των κρατών-μελών και δε χρειάζεται μεταγραφή, πλην όμως απαιτείται εναρμόνιση του εσωτερικού τους δικαίου αντίστοιχα προς αποφυγή νομοθετικής σύγκρουσης.

Το Κοινοτικό δίκαιο υπερισχύει του Εθνικού δικαίου (εσωτερικού) των κρατών-μελών της Ε.Ε. Την αρχή αυτή αποδέχθηκαν τα κράτη μέλη με τη συνθήκη ένταξής τους.

3.1 ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ ΤΗΣ Ε.Ε

Αντίθετα με τα εθνικά συστήματα στα οποία η εθνική βούληση εκφράζεται στο Κοινοβούλιο, η Ευρωπαϊκή Ένωση δίνει σημαντικό νομοθετικό ρόλο στους εκπροσώπους των κρατών μελών στο πλαίσιο του Συμβουλίου. Κατά τη θεσμική εξέλιξη, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ανέπτυξε τις αρμοδιότητές του: το Συμβούλιο μοιράζεται επί του παρόντος τις νομοθετικές του αρμοδιότητες με το Κοινοβούλιο για την έγκριση γενικών νομικών πράξεων δεσμευτικής φύσης (κανονισμός και οδηγία). Οι διαδικασίες λήψης αποφάσεων είναι οι διαδικασίες διαβούλευσης, συνεργασίας, συναπόφασης και σύμφωνης γνώμης ^{Διαδ 8}

➤ Διαδικασία σύμφωνης γνώμης

Η διαδικασία της σύμφωνης γνώμης θεσπίστηκε με την Ενιαία Ευρωπαϊκή Πράξη και δίνει στο Κοινοβούλιο τη δυνατότητα να εκφράσει τη συμφωνία ή τη διαφωνία του με την έγκριση ορισμένων πράξεων του Συμβουλίου. Το Συμβούλιο δεν μπορεί να νομοθετήσει σε ορισμένους τομείς, εάν το Κοινοβούλιο, με την απόλυτη πλειοψηφία των μελών του, δεν δώσει τη συμφωνία του. Η διαδικασία της σύμφωνης γνώμης, η οποία αποτελεί

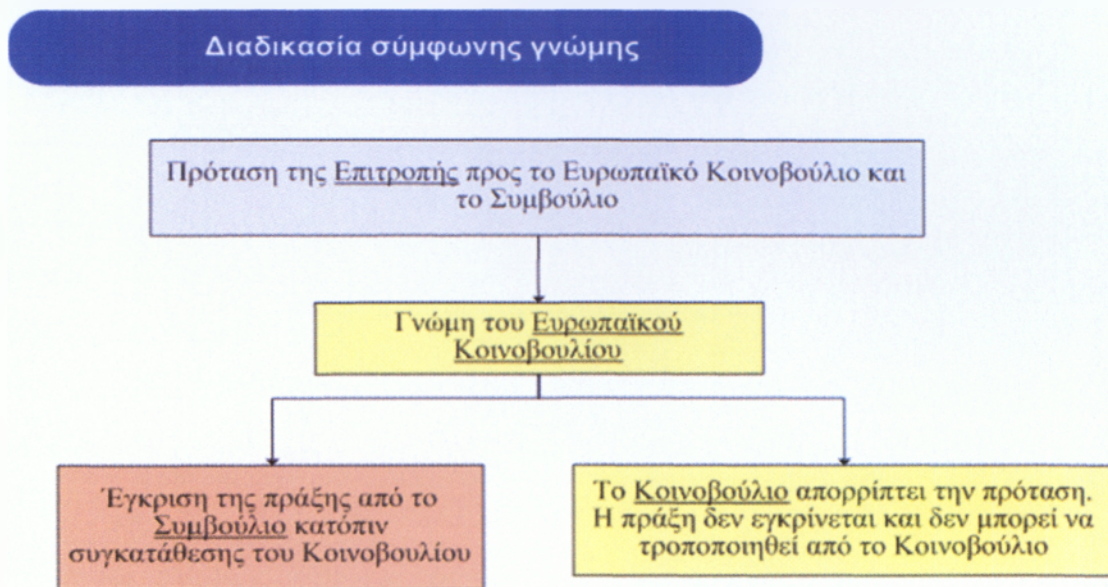
^{Διαδ 18} http://eur-lex.europa.eu/el/droit_communautaire/droit_communautaire.htm, 10-7-2010

ουσιαστικά δικαίωμα αρνησικυρίας του Κοινοβουλίου, είχε προβλεφθεί αρχικά μόνο για τη σύναψη συμφωνιών σύνδεσης και για την εξέταση των αιτήσεων προσχώρησης στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα. Οι τομείς στους οποίους ισχύει η διαδικασία της σύμφωνης γνώμης είναι επί του παρόντος οι εξής ^{Διαδ.18} .:

- ✓ Ενισχυμένη συνεργασία
- ✓ Ειδικά καθήκοντα της ΕΚΤ
- ✓ Τροποποίηση του καταστατικού του ευρωπαϊκού συστήματος κεντρικών τραπεζών
- ✓ Διαρθρωτικά ταμεία και Ταμείο Συνοχής
- ✓ Ενιαία εκλογική διαδικασία
- ✓ Ορισμένες διεθνείς συμφωνίες
- ✓ Καταπάτηση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων
- ✓ Προσχώρηση νέων κρατών μελών

^{Διαδ.18} http://eur-lex.europa.eu/el/droit_communaautaire/droit_communaautaire.htm,
10-7-2010

Σχηματική απεικόνιση της Διαδικασίας σύμφωνης γνώμης

Πηγή: http://eur-lex.europa.eu/el/droit_communautaire/procedure_avis_conforme.gif

Σχήμα 3.1 Διαδικασία Σύμφωνης Γνώμης

➔ Διαδικασία συναπόφασης

Η διαδικασία της συναπόφασης, που θεσπίστηκε από τη συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση, αποτέλεσε προέκταση της διαδικασίας της συνεργασίας. Ενώ, όμως, το Συμβούλιο μπορεί, με ομόφωνη απόφασή του, να παρακάμψει τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου κατά τη διαδικασία συνεργασίας, η διαδικασία της συναπόφασης δεν προβλέπει αυτή τη δυνατότητα: σε περίπτωση διαφωνίας, μια επιτροπή συνδιαλλαγής που αποτελείται από αντιπροσώπους του Συμβουλίου και του Κοινοβουλίου, πρέπει να καταλήξει σε ένα κείμενο αποδεκτό από τα δύο κοινοτικά όργανα. Η διαδικασία της συναπόφασης παρέχει πλέον ίση θέση στα δύο όργανα όσον αφορά τον νομοθετικό τους ρόλο. Στο πλαίσιο της διαδικασίας αυτής, το Συμβούλιο δεν μπορεί να εγκρίνει κοινή θέση σε περίπτωση αποτυχίας της διαδικασίας

συνδιαλλαγής με το Κοινοβούλιο. Ελλείψει συμφωνίας, η νομοθετική διαδικασία κινδυνεύει να οδηγηθεί σε αποτυχία^{Διαδ 18}.

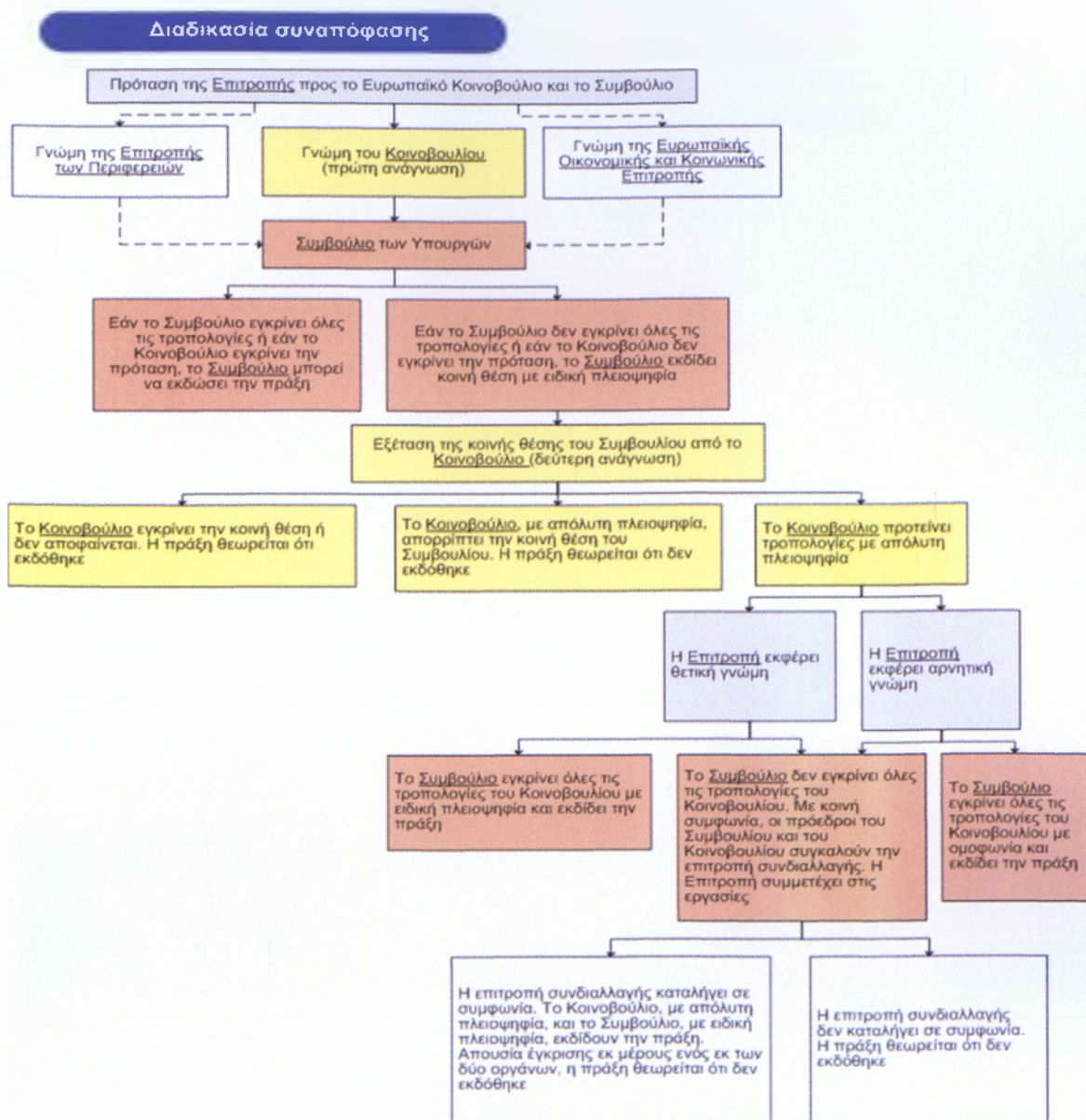
Εφαρμόζεται στους παρακάτω τομείς :

- ✓ Απαγόρευση διακρίσεων λόγω ιθαγένειας
- ✓ Απαγόρευση διακρίσεων λόγω φύλου, φυλετικής ή εθνικής καταγωγής, θρησκείας ή πεποιθήσεων, αναπηρίας, ηλικίας ή γενετήσιου προσανατολισμού
- ✓ Ελευθερία κυκλοφορίας και διαμονής
- ✓ Ελεύθερη κυκλοφορία των εργαζομένων
- ✓ Κοινωνική ασφάλιση των διακινούμενων εργαζομένων
- ✓ Δικαίωμα εγκατάστασης
- ✓ Θεωρήσεις, άσυλο, μετανάστευση και άλλες πολιτικές που συνδέονται με την ελεύθερη κυκλοφορία των προσώπων
- ✓ Μεταφορές
- ✓ Εσωτερική αγορά
- ✓ Απασχόληση
- ✓ Κοινωνική πολιτική
- ✓ Ίσες ευκαιρίες και ίση μεταχείριση
- ✓ Αποφάσεις εφαρμογής του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Ταμείου
- ✓ Παιδεία
- ✓ Πολιτισμός (πλην των συστάσεων)
- ✓ Δημόσια υγεία

^{Διαδ.18} http://eur-lex.europa.eu/el/droit_communaautaire/droit_communaautaire.htm,
10-7-2010

- ✓ Προστασία των καταναλωτών
- ✓ Διευρωπαϊκά δίκτυα
- ✓ Οικονομική και κοινωνική συνοχή
- ✓ Ευρωπαϊκό Ταμείο Περιφερειακής Ανάπτυξης
- ✓ Έρευνα και τεχνολογική ανάπτυξη
- ✓ Επαγγελματική εκπαίδευση
- ✓ Περιβάλλον
- ✓ Συνεργασία για την ανάπτυξη
- ✓ Πρόσβαση σε έγγραφα των θεσμικών κοινοτικών οργάνων
- ✓ Απάτη
- ✓ Στατιστικές
- ✓ Δημιουργία οργάνου ελέγχου στον τομέα της προστασίας των δεδομένων

Στο σχήμα που ακολουθεί απεικονίζεται η διαδικασία της Συναπόφασης:

Πηγή: http://eurlex.europa.eu/el/droit_communaire/procedure_de_codcision.gif

Σχήμα 3.2: Διαδικασία Συναπόφασης

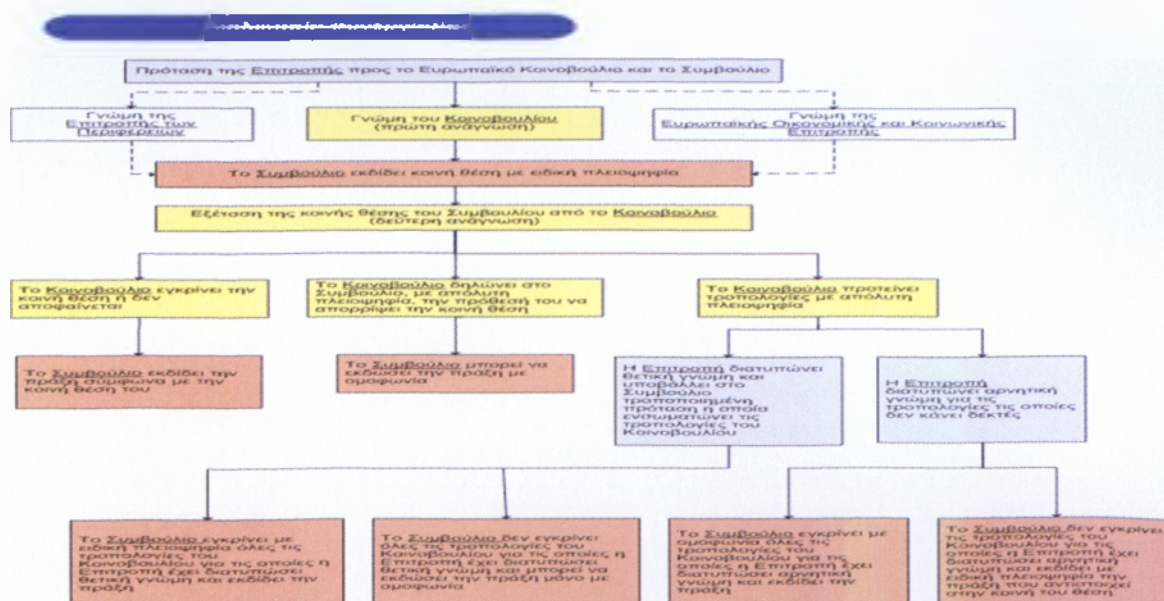
▼ Διαδικασία συνεργασίας

Η διαδικασία συνεργασίας θεσπίστηκε από την Ενιαία Ευρωπαϊκή Πράξη για να ενισχύσει το ρόλο του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου σε σχέση με τη διαδικασία διαβούλευσης. Το Κοινοβούλιο μπορεί να επιφέρει τροποποιήσεις στην κοινή θέση του Συμβουλίου αλλά, αντίθετα με τη διαδικασία συναπόφασης, η τελική απόφαση ανήκει στο Συμβούλιο μόνον^{Διαδ.18}.

Η διαδικασία συνεργασίας εφαρμόζεται αποκλειστικά στους ακόλουθους τομείς:

- ✓ Κανόνες για τη διαδικασία πολυμερούς εποπτείας
- ✓ Απαγόρευση πρόσβασης στα χρηματοπιστωτικά ιδρύματα
- ✓ Απαγόρευση ανάληψης υποχρεώσεων από τα κράτη μέλη
- ✓ Μέτρα για την εναρμόνιση της κυκλοφορίας κερμάτων

Στο σχήμα που ακολουθεί απεικονίζεται η διαδικασία της Συνεργασίας:

Πηγή: http://eur-lex.europa.eu/el/droit_communaautaire/procedure_de_cooperation.gif

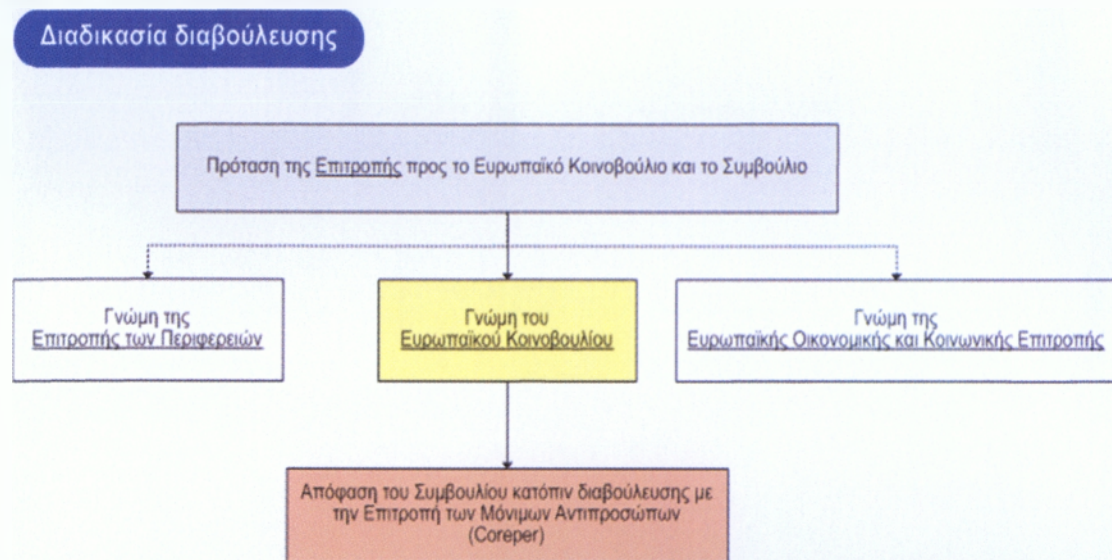
Σχήμα 3.3: Διαδικασία Συνεργασίας

Διαδ.¹⁸ http://eur-lex.europa.eu/el/droit_communaautaire/droit_communaautaire.htm, 10-7-2010

➔ Διαδικασία διαβούλευσης

Μετά τη θέσπιση της διαδικασίας συνεργασίας και της διαδικασίας συναπόφασης, η σημασία της διαδικασίας διαβούλευσης μειώνεται σταθερά. Η διαδικασία της διαβούλευσης χαρακτηρίζεται από την κατανομή αρμοδιοτήτων μεταξύ της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και του Συμβουλίου της ΕΕ, και συνοψίζεται ως εξής: η Επιτροπή προτείνει, το Συμβούλιο αποφασίζει. Πάντως, πριν ληφθεί απόφαση από το Συμβούλιο, μεσολαβούν ορισμένα στάδια κατά τη διάρκεια των οποίων, πέραν της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και του Συμβουλίου, συμπράττουν επίσης το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, η Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή και η Επιτροπή των Περιφερειών, ανάλογα με το αντικείμενο της ρύθμισης ^{Διοδ 18}. Η διαδικασία διαβούλευσης ακολουθείται πλέον μόνο στις περιπτώσεις για τις οποίες δεν προβλέπεται ρητά ότι υπόκεινται στη διαδικασία συνεργασίας ή συναπόφασης.

Στο σχήμα που ακολουθεί απεικονίζεται η διαδικασία της Διαβούλευσης:

Πηγή: http://eur-lex.europa.eu/el/droit_communaautaire/procedure_de_consultation.gif

Σχήμα 3.4: Διαδικασία Διαβούλευσης

^{Διοδ 18} http://eur-lex.europa.eu/el/droit_communaautaire/droit_communaautaire.htm, 10-7-2010

3.2 ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Στη δικτυακή πύλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης συναντάμε έναν πλήρως οργανωμένο ιστότοπο^{Διαδ.19}. Όπως είναι φυσικό η νομοθεσία αποτελεί βασικό κομμάτι της σύνθεσης του ιστοτόπου.

Ο δικτυακός τόπος «Σύνοψη της Νομοθεσίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης»^{Διαδ.20} παρουσιάζει τη βασική θεματολογία της νομοθεσίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (Ε.Ε.) με τρόπο περιεκτικό, προσβάσιμο και αντικειμενικό. Ο δικτυακός αυτός τόπος είναι, μαζί με την **EUR-Lex**, την **PreLex** και το **Europe Direct**, μία εξειδικευμένη πηγή πληροφόρησης. Η EUR-Lex παρέχει τα πλήρη κείμενα όλων των νομικών εγγράφων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ενώ η PreLex παρακολουθεί όλες τις νομοθετικές προτάσεις κατά τη διαδικασία λήψης αποφάσεων των θεσμικών οργάνων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και το Europe Direct απαντά στα ερωτήματα των πολιτών σχετικά με την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Ο παρών δικτυακός τόπος παρέχει περίπου 3000 συνόψεις της νομοθεσίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Αυτές διατίθενται υπό μορφή ενημερωτικών δελτίων ταξινομημένων σε 32 θεματικές ενότητες που αντιστοιχούν στις δραστηριότητες της ΕΕ. Οι ενότητες αφορούν διάφορους τομείς, παρέχουν πλήρη κάλυψη που ανταποκρίνεται στα τελευταία δεδομένα της νομοθετικής επικαιρότητας της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Οι τριάνταδύο (32) θεματικές ενότητες στις οποίες ταξινομούνται τα νομοθετικά κείμενα αφορούν τους τομείς:

- ◆ Ανάπτυξη
- ◆ Ανθρωπιστική βοήθεια

^{Διαδ.19}http://europa.eu/index_el.htm, 17-7-2010

^{Διαδ.20}http://europa.eu/legislation_summaries/index_el.htm17-7-2010

- ◆ Ανθρώπινα δικαιώματα
- ◆ Ανταγωνισμός
- ◆ Απασχόληση και κοινωνική πολιτική
- ◆ Ασφάλεια των τροφίμων
- ◆ Γεωργία
- ◆ Δημόσια υγεία
- ◆ Διεύρυνση
- ◆ Δικαιοσύνη, ελευθερία και ασφάλεια
- ◆ Εκπαίδευση, κατάρτιση, νεολαία
- ◆ Ενέργεια
- ◆ Εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειας
- ◆ Εξωτερικές σχέσεις
- ◆ Εξωτερικό εμπόριο
- ◆ Επιχειρήσεις
- ◆ Έρευνα και καινοτομία
- ◆ Θεσμικές υποθέσεις
- ◆ Καταναλωτές
- ◆ Καταπολέμηση της απάτης
- ◆ Κοινωνία της πληροφορίας
- ◆ Μεταφορές
- ◆ Ναυτιλιακές υποθέσεις και αλιεία
- ◆ Οικονομικά και νομισματικά θέματα

- ◆ Οπτικοακουστικός τομέας και μέσα μαζικής επικοινωνίας
- ◆ Περιβάλλον
- ◆ Περιφερειακή πολιτική
- ◆ Πολιτισμός
- ◆ Προϋπολογισμός
- ◆ Τελωνεία
- ◆ Φορολογία

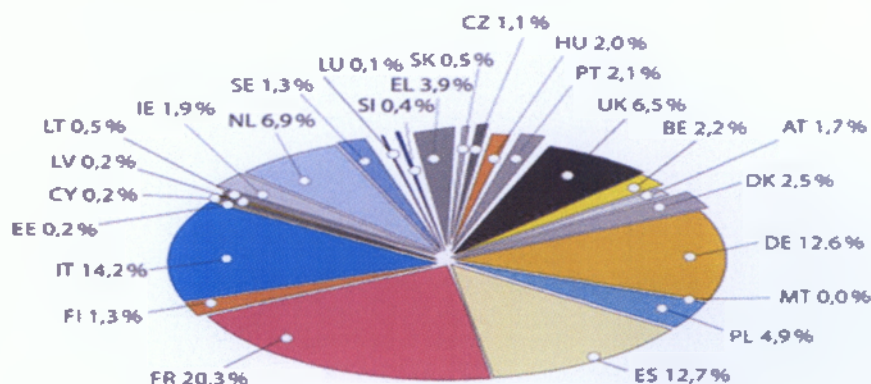
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4^ο

Η ΚΟΙΝΗ ΓΕΩΡΓΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΙΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

4.1 ΣΗΜΑΣΙΑ ΤΗΣ ΓΕΩΡΓΙΑΣ ΣΤΗΝ ΕΥΡΩΠΑΙΚΗ ΕΝΩΣΗ

Το μερίδιο της γεωργίας στο εθνικό ακαθάριστο εισόδημα της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι μόλις 3%, αλλά αυτός ο τομέας είναι η κύρια πηγή εισοδημάτων του 20% του πληθυσμού που ζει σε κατ' εξοχήν αγροτικές περιοχές, οι οποίες χωρίς τη γεωργία θα κινδύνευαν με ερήμωση. Επιπλέον, οι τομείς της γεωργίας και των τροφίμων, από κοινού, αποτελούν σημαντικό μέρος της οικονομίας της ΕΕ, το οποίο αντιπροσωπεύει 15 εκατ. θέσεις εργασίας και το 4,4% του ΑΕΠ. Η ΕΕ είναι ο μεγαλύτερος παραγωγός τροφίμων και ποτών στον κόσμο, με εκτιμώμενη αξία συνδυασμένης παραγωγής 675 δισ. ευρώ. Τέλος και κυρίως, η αυτάρκεια της ΕΕ σε βασικά γεωργικά προϊόντα είναι απαραίτητη, όχι μόνο για την ευημερία των πολιτών της, αλλά και για την πολιτική ανεξαρτησία των κρατών μελών.

ΜΕΡΙΔΙΟ ΣΤΗ ΓΕΩΡΓΙΚΗ ΠΑΡΑΓΩΓΗ ΤΗΣ ΕΕ (% - 2005)

Πηγή: http://ec.europa.eu/agriculture/capexplained/index_el.htm

Εικόνα 4.1: Το μερίδιο των χωρών της Ε.Ε στη γεωργική παραγωγή το 2005

Οι ιδρυτικοί πατέρες της *Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας* είχαν επίγνωση της ανάγκης να περιλάβουν τις γεωργικές αγορές των κρατών μελών στη μελλοντική κοινή αγορά. Στο άρθρο 38 της Συνθήκης για τη λειτουργία της ΕΕ δηλώνεται ότι η Ένωση καθορίζει και εφαρμόζει κοινή γεωργική και αλιευτική πολιτική, διασαφηνίζει, στην τέταρτη παράγραφο του, ότι η λειτουργία και η ανάπτυξη της εσωτερικής αγοράς για τα γεωργικά προϊόντα πρέπει να συνοδεύονται από τη θέσπιση **κοινής γεωργικής πολιτικής** ^{Διαδ²¹}.

Πολλοί λόγοι εξηγούν αυτήν την ιδιαίτερη μεταχείριση της γεωργίας. Ο πρώτος ανάγεται στα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά των γεωργικών δραστηριοτήτων. Καθώς η γεωργία εξαρτάται από τις ατμοσφαιρικές συνθήκες, τις φυτικές και ζωικές ασθένειες και άλλους παράγοντες, οι οποίοι συχνά διαφεύγουν του ανθρώπινου ελέγχου, είναι ιδιαίτερα δύσκολο να επιτευχθεί μια καλή ισορροπία μεταξύ της προσφοράς και της ζήτησης προϊόντων διατροφής. Αλλά αυτή η ζήτηση έχει πολύ έντονες κοινωνικές και πολιτικές εκφάνσεις. Η αρχική Κοινότητα είχε έναν ισολογισμό γενικά ελλειμματικό για τα είδη διατροφής και οι συνθήκες της παγκόσμιας αγοράς δεν δικαιολογούσαν καθόλου ένα μονομερές άνοιγμα των αγορών της. Για αυτό χρειαζόταν, για να εξασφαλιστεί ο εφοδιασμός της σε σταθερές τιμές, να οργανώσει τη δική της γεωργική παραγωγή. Αυτό φαινόταν ακόμη πιο λογικό καθώς η κοινή γεωργική αγορά περιλάμβανε συμπληρωματικές γεωργικές παραγωγές ^{Διαδ²²}. Η Βόρεια Ευρώπη θα προμήθευε τα σιτηρά, τα γαλακτοκομικά προϊόντα και τα κρέατα, ενώ η Νότια Ευρώπη θα εξειδικευόταν σε φρούτα και λαχανικά, εσπεριδοειδή και κρασιά.

Αλλά αυτή ακριβώς η ποικιλομορφία του γεωργικού τομέα, η οποία αυξανόταν με τις διαδοχικές διευρύνσεις της Ευρωπαϊκής Κοινότητας/Ένωσης, έθετε τα δικά της προβλήματα στην ενοποίηση των γεωργικών αγορών και απαιτούσε μια παρεμβατική γεωργική πολιτική ^{Διαδ²¹}.

^{Διαδ.21} http://www.europedia.moussis.eu/books/Book_2/6/21/01/?all=1, 10-8-2010

Πράγματι, οι διάφορες φυσικές, διαρθρωτικές, κοινωνικές και εμπορικές συνθήκες, το διάφορο βάρος της γεωργίας σε κάθε εθνική οικονομία και οι ποικίλες παραδόσεις των εθνικών γεωργικών πολιτικών είχαν οδηγήσει στην εφαρμογή πολύ διάφορων εργαλείων γεωργικής πολιτικής σε κάθε κράτος μέλος. Έπρεπε να πλησιάσουν μεταξύ τους εθνικές γεωργίες, όχι μόνον πολύ διάφορες από διαρθρωτική άποψη, αλλά και εξαρτώμενες από διάφορα προνόμια, τα οποία είχαν εξασφαλίσει σε εθνικό επίπεδο: εθνικά μονοπώλια ή παρεμφερείς διατάξεις, εγγυήσεις τιμών, ενισχύσεις των γεωργικών εισοδημάτων, επιδοτήσεις των εξαγωγών, άμεσους ή έμμεσους περιορισμούς των εισαγωγών, τελωνειακή προστασία, κλπ. Αυτή η περιπλοκότητα των εθνικών γεωργικών πολιτικών απαιτούσε τη συγχώνευσή τους σε μια κοινή γεωργική πολιτική.

Ένα σύστημα στήριξης των γεωργικών τιμών θεωρείτο σαν καλύτερα προσαρμοσμένο στα συμφέροντα της αρχικής Κοινότητας. Πράγματι, το εναλλακτικό σύστημα των εισοδηματικών ενισχύσεων συνίσταται στην εισαγωγή γεωργικών προϊόντων στις τιμές της παγκόσμιας αγοράς, γενικά χαμηλές όταν υπάρχει πληθώρα, και στη συμπλήρωση των εισοδημάτων των γεωργών με ενισχύσεις σε βάρος του προϋπολογισμού. Αυτό το σύστημα αρμόζει περισσότερο σε χώρες, οι οποίες έχουν επάρκεια γεωργικών προϊόντων και/ή λίγους γεωργούς. Αν οι αρχικές χώρες της ΕΟΚ, που δεν ήταν ακόμη αυτόνομες σε γεωργικά προϊόντα αγόραζαν σε μόνιμη βάση στην παγκόσμια αγορά, οι αρχικά χαμηλές τιμές αυτής της αγοράς θα προκαλούσαν το κλείσιμο πολλών γεωργικών εκμεταλλεύσεων και, μόλις η ζήτηση θα ξεπερνούσε την προσφορά στην Ευρώπη, θα ανέβαιναν στα ύψη προκαλώντας ακόμα και στερήσεις τροφίμων για ορισμένες κατηγορίες καταναλωτών ^{Διαδ 21}.

Αντίθετα, με το σύστημα στήριξης των τιμών, για να έχουν οι γεωργοί αρκετά εισοδήματα, ορίζονται εσωτερικές τιμές των γεωργικών προϊόντων

^{Διαδ 21} http://www.europedia.moussis.eu/books/Book_2/6/21/01/?all=1, 10-8-2010

υψηλότερες από τις παγκόσμιες τιμές και η διαφορά συμπληρώνεται με μεταβλητές εισφορές κατά την εισαγωγή και επιστροφές (επιδοτήσεις) κατά την εξαγωγή ή με τελωνειακούς δασμούς. Οι υψηλές τιμές παρακινούν τη γεωργική παραγωγή και παραγωγικότητα. Τείνουν έτσι να εξασφαλίσουν την αυτάρκεια γεωργικών προϊόντων και τροφίμων ζωτικής σημασίας, πράγμα που είναι ασφαλώς καλό. Αν ορίζονται, βέβαια, πολύ ψηλά, οδηγούν σε πλεονάσματα παραγωγής, πράγμα που είναι κακό, αλλά που οφείλεται στην εφαρμογή του συστήματος μάλλον, παρά στο ίδιο το σύστημα ^{Διαδ 21}.

Η ΚΓΠ μεταρρυθμίστηκε τέσσερις φορές μέσα σε σαράντα χρόνια, συγχωνεύοντας σταδιακά το σύστημα της στήριξης των τιμών με το σύστημα της στήριξης των εισοδημάτων. Έτσι, μετά τις μεγάλες μεταρρυθμίσεις του 1999 και του 2003, το **ευρωπαϊκό μοντέλο γεωργίας** βασίζεται σε ανταγωνιστική, πολυ-λειτουργική και βιώσιμη γεωργική εκμετάλλευση. Αυτό σημαίνει ότι η ευρωπαϊκή γεωργία έχει διευρύνει τους ορίζοντές της, εφόσον οι γεωργοί επιτελούν μια σειρά άλλων έργων εκτός της γεωργίας, κυρίως ως προς την προστασία της υπαίθρου και γενικότερα του περιβάλλοντος.

4.1.1 ΟΙ ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΤΗΣ ΚΟΙΝΗΣ ΓΕΩΡΓΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ

Τον Δεκέμβριο του 1968 υπέβαλε στο Συμβούλιο ένα «Μνημόνιο για τη μεταρρύθμιση της γεωργίας στην Ευρωπαϊκή Οικονομική Κοινότητα: Γεωργία 1980», γνωστό σαν «σχέδιο Mansholt» από το όνομα του επιτρόπου που το ενέπνευσε. Πάνω σε αυτή τη βάση, το Συμβούλιο, μετά από πολλές «μαραθώνιες συνεδριάσεις», υιοθέτησε, τον Απρίλιο του 1962, τις οδηγίες της πρώτης μεταρρύθμισης της ΚΓΠ, που απέβλεπε*:

- ✓ στον εκσυγχρονισμό των γεωργικών εκμεταλλεύσεων

* Μούσης, 2008

- ✓ στην ενθάρρυνση της παύσης της γεωργικής δραστηριότητας και του προορισμού των απελευθερωμένων εδαφών για τη βελτίωση των γεωργικών διαρθρώσεων
- ✓ και στην κοινωνικο-οικονομική πληροφόρηση και επαγγελματική εκπαίδευση των εργαζομένων στη γεωργία

Αλλά εντωμεταξύ παρουσιάστηκαν νέα προβλήματα:

- ✗ χρόνια πλεονάσματα για τα κύρια γεωργικά προϊόντα
- ✗ εμμονή των διαρθρωτικών διαφορών της ευρωπαϊκής γεωργίας
- ✗ νέο περιβάλλον της γεωργίας με τις διαδοχικές διευρύνσεις της Κοινότητας.

Για να αντιμετωπιστούν αυτά τα προβλήματα, η δεύτερη μεταρρύθμιση της ΚΓΠ, την οποία πρότεινε η Επιτροπή, εγκρίθηκε από το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο των Βρυξελλών, στις 11 με 13 Φεβρουαρίου 1988, που συμφώνησε πάνω στο «πακέτο Ντελόρ», το οποίο περιλάμβανε, εκτός από τη μεταρρύθμιση της κοινής γεωργικής πολιτικής, το ύψος των γεωργικών δαπανών, τη δημοσιονομική πειθαρχία, το σύστημα των ιδίων πόρων και τη μεταρρύθμιση των διαρθρωτικών ταμείων, μέσα στα οποία ήταν και το FEOGA, τμήμα προσανατολισμό. Τα αποτελέσματα αυτής της μεταρρύθμισης ήταν, όμως, αρκετά περιορισμένα, γιατί, παρά τους περιορισμούς, η τεχνική πρόοδος επέτρεψε μεγάλη αύξηση της παραγωγής.

Για αυτό η Επιτροπή πρότεινε, το 1991, νέες και πιο ριζοσπαστικές μεταρρυθμίσεις των μηχανισμών των αγορών. Μετά από νέες γεωργικές «μαραθώνιες συνεδριάσεις», το Συμβούλιο κατέληξε στις 21 Μαΐου 1992 σε μια πολιτική συμφωνία πάνω στις προτάσεις της Επιτροπής για την τρίτη μεταρρύθμιση της ΚΓΠ. Το Συμβούλιο ακολούθησε τις τρεις βασικές κατευθύνσεις που πρότεινε η Επιτροπή*:

* Μούσης, 2008

- ✓ μια ουσιαστική μείωση των ενδεικτικών τιμών των γεωργικών προϊόντων για να γίνουν αυτά πιο ανταγωνιστικά στις εσωτερικές και εξωτερικές αγορές
- ✓ την ολοκληρωτική και διαρκή αντιστάθμιση των αποτελεσμάτων αυτής της μείωσης στα εισοδήματα των γεωργών με αντισταθμιστικά ποσά ή πριμοδοτήσεις άσχετες από τις παραχθείσες ποσότητες
- ✓ και την προσφυγή σε μέτρα περιορίζοντα τη χρησιμοποίηση των μέσων παραγωγής (πάγωμα των αρόσιμων γαιών, απόσυρση ενός τμήματος των γαιών που προορίζονται για μεγάλες καλλιέργειες, επιβάρυνση των ζώων κατά εκτάριο κτηνοτροφικής έκτασης).

Συγχρόνως το Συμβούλιο αποφάσισε να ενισχύσει τις δράσεις που στοχεύουν στην προστασία του περιβάλλοντος ή στη συντήρηση της φύσης και των τοπίων, στην ενθάρρυνση της παύσης των δραστηριοτήτων ορισμένων κατηγοριών ηλικιωμένων γεωργών και της μεταβίβασης των γαιών τους προς άλλες εκμεταλλεύσεις και στη διευκόλυνση της χρησιμοποίησης των γεωργικών γαιών για άλλες χρήσεις, όπως τα δάση ή οι αθλοπαιδιές.

Όμως, στο πρόγραμμα δράσης της 15ης Ιουλίου 1997, γνωστό ως «Ατζέντα 2000», η Επιτροπή θεωρούσε αναγκαίο να προχωρήσει σε βάθος η μεταρρύθμιση της ΚΓΠ του 1992 και να επιδιωχθεί η μετάβαση στις τιμές της παγκόσμιας αγοράς, ιδίως μέσω σημαντικής μείωσης των κοινών τιμών στήριξης των δημητριακών και του βοδινού κρέατος, αντισταθμίζοντας τις με αύξηση των επιδοτήσεων των εισοδημάτων των κοινοτικών γεωργών

Τον Μάρτιο του 1999, το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο του Βερολίνου συμφώνησε πάνω στην τέταρτη μεταρρύθμιση της ΚΓΠ . Αυτή περιλάμβανε μια σειρά μέτρων που απέβλεπαν στην ανάπτυξη ενός εκσυγχρονισμένου και βιώσιμου ευρωπαϊκού γεωργικού τομέα, επιδιώκοντας έτσι τη μακροχρόνια διατήρηση της γεωργίας στο κέντρο μιας ζωντανής υπαίθρου*.

* Κανονισμός 73/2009

Η πέμπτη μεταρρύθμιση της ΚΓΠ , που πραγματοποιήθηκε τον Σεπτέμβριο 2003, προβλέπει ενιαία ενίσχυση ανά εκμετάλλευση για τους αγρότες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ανεξάρτητη από την παραγωγή και συνδεδεμένη με την τήρηση προδιαγραφών όσον αφορά το περιβάλλον, την ασφάλεια των τροφίμων, την υγεία φυτών και ζώων και την καλή διαβίωση των ζώων, καθώς και με την υποχρέωση να διατηρούνται όλες οι γεωργικές γαίες σε καλή γεωργική και περιβαλλοντική κατάσταση («πολλαπλή συμμόρφωση»)* *. Η καθιέρωση των αποσυνδεδεμένων από την παραγωγή άμεσων ενισχύσεων ενθαρρύνει τους γεωργούς να ανταποκρίνονται στα μηνύματα της αγοράς που προκαλούνται από τη ζήτηση των καταναλωτών και όχι από τα κίνητρα πολιτικής που συνδέονται με τις ποσότητες. Η μεταρρύθμιση αυτή επιδιώκει να παρακινήσει τους γεωργούς των εικοσιπέντε κρατών μελών να είναι πιο ανταγωνιστικοί και να προσανατολίσουν τη δραστηριότητά τους σε συνάρτηση με την αγορά, έτσι ώστε να διασφαλίζουν τη σταθερότητα του εισοδήματός τους, μειώνοντας τις άμεσες πληρωμές προς τις μεγάλες εκμεταλλεύσεις

Μετά την τέταρτη και την πέμπτη μεταρρύθμιση, η ΚΓΠ δεν ενδιαφέρεται μόνον για τους γεωργικούς παραγωγούς αλλά και για τον ευρύτερο αγροτικό πληθυσμό, τους καταναλωτές και γενικότερα την κοινωνία. Έτσι η νέα ΚΓΠ επιδιώκει να προωθήσει *:

- ◆ τη συσχέτιση της δημόσιας ενίσχυσης με τις πολλές υπηρεσίες, τις οποίες προσφέρει στην κοινωνία ο αγροτικός κόσμος
- ◆ έναν ανταγωνιστικό γεωργικό τομέα, ο οποίος θα είναι σε θέση να εκμεταλλευθεί τις ευκαιρίες που υπάρχουν στις παγκόσμιες αγορές

* κανονισμός 1783/2003

* κανονισμός 73/2009

* Μούσης, 2008

χωρίς υπερβολικές επιδοτήσεις, ενώ συγχρόνως θα εξασφαλίζει ένα αξιοπρεπές βιοτικό επίπεδο στον αγροτικό κόσμο

- ◆ ένα βιώσιμο από περιβαλλοντική άποψη γεωργικό τομέα, που θα συνεισφέρει στη συντήρηση των φυσικών πόρων και της φυσικής και πολιτιστικής κληρονομιάς της υπαίθρου
- ◆ τη διατήρηση δυναμικών αγροτικών κοινοτήτων, που να μπορούν να δημιουργούν ευκαιρίες απασχόλησης στην ύπαιθρο
- ◆ ασφαλείς μεθόδους παραγωγής, που να ικανοποιούν τις απαιτήσεις ποιότητας των καταναλωτών και να διατηρούν τις πλούσιες και ποικίλες παραδόσεις διατροφής των Ευρωπαίων.

4.1.2 Η ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ ΤΗΣ ΚΟΙΝΗΣ ΓΕΩΡΓΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

Η ενότητα της γεωργικής αγοράς της Ευρωπαϊκής Ένωσης σημαίνει κοινές τιμές, κοινά μέσα στήριξης αυτών των τιμών, κοινή προστασία έναντι του εξωτερικού, κοινή χρηματοδότηση και, γενικά, κοινή διαχείριση, της οποίας το βάρος φέρει η Ευρωπαϊκή Επιτροπή.

Μετά τη θέσπιση των βασικών κανονισμών από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο, που αποφασίζουν σύμφωνα με τη συνήθη νομοθετική, υπάρχει ανάγκη διαχείρισης των κοινών οργανώσεων αγορών. Αυτή ανατίθεται άλλοτε στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή και στο Συμβούλιο και άλλοτε μόνο στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή*. Έτσι, στις πολιτικές αποφάσεις προσανατολισμού, όπως είναι ο ετήσιος ορισμός των γεωργικών τιμών, οι οποίες λαμβάνονται εις εφαρμογή των βασικών κανονισμών, χρησιμοποιείται η λεγόμενη **μεγάλη διαδικασία**: η Επιτροπή, μετά τη γνωμοδότηση των επαγγελματικών οργανώσεων, κάνει πρόταση στο Συμβούλιο, το οποίο αποφασίζει μετά γνωμοδότηση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και, πολύ

* Μούσης, 2008

συχνά, της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής καθώς και της Ευρωπαϊκής Επιτροπής των Περιφερειών. Για τα μακροπρόθεσμα μέτρα διαχείρισης, όπως είναι οι διευθετήσεις των μηχανισμών της αγοράς ή των βασικών κριτηρίων, χρησιμοποιείται η **μεσαία διαδικασία**: η Επιτροπή προτείνει τα μέτρα στο Συμβούλιο, το οποίο αποφασίζει χωρίς γνωμοδότηση του Κοινοβουλίου και της ΟΚΕ*.

Η εφαρμογή των βασικών κανονισμών και τα μέτρα απλής διαχείρισης, όπως είναι ο καθορισμός των επιστροφών στην εξαγωγή, που έχουν μέση διάρκεια μερικών εβδομάδων ή μερικών μηνών, αποφασίζονται από την Επιτροπή σύμφωνα με τη διαδικασία της **«επιτροπής διαχείρισης»**, δηλαδή μετά τη γνώμη της Διαχειριστικής Επιτροπής για την Κοινή Οργάνωση των Γεωργικών Αγορών, η οποία αντικατέστησε, από το 2008, τις διάφορες τομεακές επιτροπές διαχείρισης[†]. Την αποτελούν αντιπρόσωποι των κρατών μελών και προεδρεύεται από αντιπρόσωπο της Επιτροπής. Αυτός υποβάλλει στη Διαχειριστική Επιτροπή σχέδιο των ληπτέων μέτρων και της ζητεί να διατυπώσει τη γνώμη της επί του σχεδίου αυτού εντός προθεσμίας που ποικίλει ανάλογα με το επείγον του θέματος. Η Διαχειριστική Επιτροπή για την Κοινή Οργάνωση των Γεωργικών Αγορών γνωμοδοτεί με ενισχυμένη πλειοψηφία. Σε περίπτωση αρνητικής γνώμης ή απουσίας γνώμης της επιτροπής διαχείρισης, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή παίρνει την απόφασή της, αλλά πρέπει να την κοινοποιήσει στο Συμβούλιο, το οποίο μπορεί εντός μηνός να πάρει με ενισχυμένη πλειοψηφία διαφορετική απόφαση (*Απόφαση 1999/468*).

Οι **κανονιστικές επιτροπές**, αποτελούμενες επίσης από εκπροσώπους όλων των κρατών μελών, παίζουν έναν ανάλογο ρόλο με αυτόν των επιτροπών διαχείρισης για μέτρα γενικής εμβέλειας, που έχουν ως στόχο την εφαρμογή ή ενημέρωση των διατάξεων βασικών πράξεων, όπως η νομοθεσία για την

* Μούσης, 2008

† Κανονισμός 1234/2007

ασφάλεια των τροφίμων ή οι κτηνιατρικές προδιαγραφές. Οι όροι ψηφοφορίας των κανονιστικών επιτροπών είναι ίδιοι με αυτούς που ισχύουν για τις επιτροπές διαχείρισης. Η διαδικασία όμως είναι περισσότερο περιοριστική για την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, η οποία μπορεί να εκδώσει τα σχεδιαζόμενα μέτρα, μόνον εφόσον η γνώμη της επιτροπής ρύθμισης είναι ευνοϊκή. Σε περίπτωση απουσίας γνώμης ή μη ευνοϊκής γνώμης, δεν μπορεί να λάβει καμία απόφαση, έστω και προσωρινή, αλλά πρέπει να ανακοινώσει αμέσως την πρόταση στο Συμβούλιο. Το Συμβούλιο διαθέτει προθεσμία που καθορίζεται σε κάθε πράξη που εκδίδει το ίδιο, προθεσμία η οποία σε καμία περίπτωση δεν πρέπει να υπερβαίνει τους τρεις μήνες. Κατά τη διάρκεια της προθεσμίας αυτής, το Συμβούλιο μπορεί να αποφασίσει με ειδική πλειοψηφία για την έγκριση της πρότασης, ή με ομοφωνία για την τροποποίησή της. Αφού παρέλθει η προθεσμία αυτή, και εφόσον το Συμβούλιο δεν έλαβε απόφαση, τα αρχικά προτεινόμενα μέτρα από την Επιτροπή θεσπίζονται από αυτήν. Εάν το Συμβούλιο, εντός της προθεσμίας, απορρίψει την πρόταση, η Επιτροπή δεν μπορεί να λάβει απόφαση, αλλά μπορεί να ζητήσει και πάλι τη γνώμη της επιτροπής ρύθμισης επί της πρότασής της ή επί άλλων μέτρων[∇].

4.1.3 ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΗΣΗ ΤΗΣ ΚΟΙΝΗΣ ΓΕΩΡΓΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ

Το άρθρο 40 της Συνθήκης ΕΟΚ, σχετικά με τη βαθμιαία ανάπτυξη της κοινής γεωργικής πολιτικής, όριζε ότι για να μπορέσει η κοινή οργάνωση των γεωργικών αγορών να επιτύχει τους στόχους της έπρεπε να ιδρυθούν ένα ή περισσότερα γεωργικά ταμεία προσανατολισμού και εγγύησης. Τον Ιανουάριο 1962, κατά τη διάρκεια του πρώτου γεωργικού μαραθωνίου, το Συμβούλιο επέλεξε τη δημιουργία ενός ενιαίου ταμείου προοριζόμενου να χρηματοδοτεί όλες τις κοινοτικές δαπάνες για τις γεωργικές αγορές και διαρθρώσεις, το **Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Προσανατολισμού και Εγγυήσεων**

[∇] Απόφαση 1999/468

(ΕΓΤΠΕ), γνωστό ως FEOGA. Το Ταμείο ιδρύθηκε το 1962, αλλά οι ρυθμίσεις για τη χρηματοδότηση της ΚΓΠ ολοκληρώθηκαν το 1970*.

Η μεταρρύθμιση της κοινής γεωργικής πολιτικής τον Ιούνιο 2003 και τον Απρίλιο 2004 εισήγαγε μείζονες αλλαγές, οι οποίες έχουν σημαντικές επιπτώσεις στην οικονομία των αγροτικών περιοχών της Ένωσης όσον αφορά τους τύπους γεωργικής παραγωγής, τις μεθόδους διαχείρισης της γης, την απασχόληση και τις ευρύτερες κοινωνικές και οικονομικές συνθήκες στις διάφορες αγροτικές περιοχές. Κατά συνέπεια, το Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Προσανατολισμού και Εγγυήσεων καταργήθηκε και δύο ευρωπαϊκά γεωργικά ταμεία ιδρύθηκαν το 2005, το *Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Εγγυήσεων (ΕΓΤΕ)*, το οποίο χρηματοδοτεί τα μέτρα στήριξης της αγοράς και το *Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Αγροτικής Ανάπτυξης (ΕΓΤΑΑ)* για τη χρηματοδότηση των προγραμμάτων αγροτικής ανάπτυξης[□].

Από την 1η Ιανουαρίου 2007, το ΕΓΤΕ χρηματοδοτεί με επιμερισμένη διαχείριση μεταξύ των κρατών μελών και της Ένωσης τις ακόλουθες δαπάνες, οι οποίες πραγματοποιούνται σύμφωνα με το ευρωπαϊκό δίκαιο:

- (α) Επιστροφές κατά την εξαγωγή γεωργικών προϊόντων προς τρίτες χώρες
- (β) Παρεμβάσεις για τη ρύθμιση των αγορών γεωργικών προϊόντων
- (γ) Άμεσες ενισχύσεις που χορηγούνται στους γεωργούς στο πλαίσιο της κοινής γεωργικής πολιτικής
- (δ) Τη χρηματοδοτική συμμετοχή της Ένωσης στις δράσεις ενημέρωσης και προώθησης για τα γεωργικά προϊόντα στην εσωτερική αγορά της Ένωσης και στις τρίτες χώρες, οι οποίες υλοποιούνται από τα κράτη μέλη βάσει ευρωπαϊκών προγραμμάτων και που εγκρίνονται από την Επιτροπή.

* Μούσης, 2008

□ Κανονισμός 1290/2005

Το ΕΓΤΑΑ χρηματοδοτεί με επιμερισμένη διαχείριση μεταξύ των κρατών μελών και της Ένωσης τη χρηματοδοτική συμμετοχή της Ένωσης στα προγράμματα αγροτικής ανάπτυξης που εκτελούνται σύμφωνα με την ευρωπαϊκή νομοθεσία σχετικά με τη στήριξη της αγροτικής ανάπτυξης (κανονισμό 73/2009). Η Επιτροπή και τα κράτη μέλη μοιράζονται το κόστος των δαπανών του ΕΓΤΑΑ και τα ποσά τα οποία ανακτώνται μετά από ανακάλυψη ατασθαλιών ή παραλείψεων.

4.1.4 ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΑ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΑΓΡΟΤΙΚΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ

Η ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας της ευρωπαϊκής γεωργίας και η προώθηση προδιαγραφών για την ποιότητα των τροφίμων και το περιβάλλον, που επιδιώκει η πέμπτη μεταρρύθμιση της ΚΓΠ, συνεπάγεται τη μείωση των θεσμικών τιμών για τα γεωργικά προϊόντα και τη μετάβαση από τη στήριξη της παραγωγής στη στήριξη του παραγωγού μέσω της εισαγωγής συστήματος εισοδηματικής ενίσχυσης, αποσυνδεδεμένης από την παραγωγή για κάθε γεωργική εκμετάλλευση.

Παρόλο που η αποσύνδεση δεν μεταβάλλει τα ποσά που καταβάλλονται στους γεωργούς, εξαρτά την ενιαία ενίσχυση ανά γεωργική εκμετάλλευση από την πολλαπλή συμμόρφωση προς κριτήρια περιβαλλοντικά, ασφάλειας των τροφίμων, καλής υγείας και μεταχείρισης των ζώων, καθώς και διατήρησης της γεωργικής εκμετάλλευσης σε καλή γεωργική και περιβαλλοντική κατάσταση.

Προκειμένου να βοηθηθούν οι γεωργοί να ανταποκριθούν στα πρότυπα μιας σύγχρονης, υψηλής ποιότητας γεωργίας, τα κράτη μέλη οφείλουν να καθιερώσουν ένα σύστημα παροχής γεωργικών συμβουλών στις γεωργικές εκμεταλλεύσεις εμπορικού χαρακτήρα. Το σύστημα αυτό πρέπει να βοηθήσει τους γεωργούς να συσχετίσουν τις τεχνικές που εφαρμόζουν στις γεωργικές εκμεταλλεύσεις με τις προδιαγραφές σχετικά με το περιβάλλον, την ασφάλεια των τροφίμων, την υγεία και την καλή διαβίωση των ζώων.

Η νέα γενιά των στρατηγικών και προγραμμάτων αγροτικής ανάπτυξης για την περίοδο 2007-2013 διαμορφώνεται γύρω από τέσσερις άξονες*:

- **τον άξονα 1**, για τη βελτίωση της ανταγωνιστικότητας του τομέα της γεωργίας και της δασοκομίας με μια σειρά μέτρων που καλύπτουν το ανθρώπινο και φυσικό κεφάλαιο στους τομείς της γεωργίας, των τροφίμων και της, καθώς και την ποιοτική παραγωγή
- **τον άξονα 2**, για τη βελτίωση του περιβάλλοντος και της υπαίθρου με μέτρα προστασίας και τόνωσης των φυσικών πόρων, καθώς και διατήρησης των γεωργικών και δασοπονικών συστημάτων υψηλής φυσικής αξίας και των πολιτιστικών τοπίων των αγροτικών περιοχών της Ευρώπης
- **τον άξονα 3**, για τη βελτίωση της ποιότητας ζωής στις αγροτικές περιοχές και τη διαφοροποίηση της αγροτικής οικονομίας με μέτρα για την ανάπτυξη τοπικής υποδομής και ανθρώπινου κεφαλαίου σε αγροτικές περιοχές για τη βελτίωση των συνθηκών οικονομικής αύξησης και δημιουργίας θέσεων εργασίας σε όλους τους τομείς
- **τον άξονα 4**, που εισάγει δυνατότητες καινοτόμου διακυβέρνησης μέσω τοπικών και ολοκληρωμένων προσεγγίσεων της αγροτικής ανάπτυξης και στηρίζεται στις εμπειρίες από την πρωτοβουλία Leader.

4.2 ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟ ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΙΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΓΕΩΡΓΙΑ

Οι δύο μεγάλοι άξονες της *Κοινής Γεωργικής Πολιτικής* (ΚΓΠ) συνίστανται στη στήριξη της ανταγωνιστικότητας των ευρωπαϊών γεωργών και στην

* Μούσης, 2008

ενθάρρυνση της ανάπτυξης της υπαίθρου, ιδίως στις λιγότερο αναπτυγμένες περιοχές. Στο πλαίσιο αυτό, οι τρόποι χρηματοδότησης των γεωργών έχουν εξελιχθεί και επικεντρώνονται ολοένα και περισσότερο στην προστασία του περιβάλλοντος και στην ποιότητα των προϊόντων παρά στις ποσότητες. Επιπλέον, η Ευρωπαϊκή Ένωση έλαβε πρόσθετα μέτρα για την ανάπτυξη της υπαίθρου στο πλαίσιο ενός ενιαίου χρηματοδοτικού μέσου με το οποίο προωθούνται η γεωργία και η δασοκομία καθώς και όλες οι δραστηριότητες της υπαίθρου. Τέλος, τα συστήματα ελέγχου και εποπτείας διαδραματίζουν αποφασιστικό ρόλο στη διαχείριση των μέτρων αυτών, διασφαλίζοντας την κανονικότητα των πράξεων και την εξέλιξη του γεωργικού τομέα στην Ευρωπαϊκή Ένωση ^{Διαδ²²}.

Η ευρωπαϊκή νομοθεσία στηρίζει την παραγωγή και την εμπορία γεωργικών προϊόντων λαμβάνοντας υπόψη τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά κάθε προϊόντος. Το 2007/2008, όλοι αυτοί οι κανόνες διέρχονται ένα μεταβατικό στάδιο από την τομεακή προσέγγιση, κατά την οποία κάθε κατηγορία προϊόντων διέπεται από την κοινή οργάνωση αγοράς σε μια νέα ενιαία προσέγγιση η οποία καλύπτει όλα τα προϊόντα. Παρά την επανάσταση σε τεχνικό επίπεδο, οι αρχές που υιοθετούνται στο πλαίσιο της κοινής γεωργικής πολιτικής παραμένουν αμετάβλητες. Το νέο αυτό ενιαίο πλαίσιο εφαρμόζεται σταδιακά κατά τη διάρκεια του 2008 στους σχετικούς τομείς ^{Διαδ²³}.

Οι διευρύνσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης κατά τα τελευταία έτη είχαν ως αποτέλεσμα να δοθεί μεγαλύτερο βάρος στη γεωργία και προκάλεσαν νέες οικονομικές και κοινωνικές προκλήσεις για την κοινή γεωργική πολιτική (ΚΓΠ). Τα νέα κράτη μέλη διαθέτουν μεγάλο γεωργικό δυναμικό σε ανθρώπινους πόρους και σε πρόσθετες γεωργικές γαίες. Ωστόσο, το δυναμικό αυτό δεν

Διαδ²²

http://europa.eu/legislation_summaries/agriculture/general_framework/index_el.htm, 18-8-2010

Διαδ²³ http://europa.eu/legislation_summaries/agriculture/agricultural_products_markets/index_el.htm, 18-8-2010

είναι πάντοτε πλήρως εκμεταλλεύσιμο. Στον τομέα της γεωργίας, οι κοινωνικοοικονομικές ανισότητες μεταξύ των παλαιών και των νέων κρατών μελών είναι σημαντικές. Σκοπός της δράσης της ΕΕ είναι να προετοιμάσει τις υποψήφιες χώρες για την εφαρμογή της ΚΓΠ, ιδίως με την προσαρμογή των υποδομών τους και να περιορίσει τις ανισότητες μεταξύ των κρατών μελών κατά την προσχώρηση^{Διαδ 24}.

Η Ευρωπαϊκή Ένωση αξιοποιεί τη γαστρονομική κληρονομιά της και ευαισθητοποιεί τους καταναλωτές όσον αφορά την ποιότητα των τροφίμων. Προς το σκοπό αυτό, το κοινοτικό δίκαιο στηρίζει τη βιολογική καλλιέργεια και τα ποιοτικά προϊόντα και επισημαίνει την παρουσία γενετικά τροποποιημένων οργανισμών στα τρόφιμα. Έτσι, δεν έχουν καθοριστεί μόνο ειδικά κριτήρια για την κατάταξη των βιολογικών τροφίμων και των προϊόντων ποιότητας αλλά και «λογότυποι ποιότητας» που πιστοποιούν στους καταναλωτές την τήρηση αυτών των κριτηρίων. Επιπλέον, η διάθεση στην αγορά γενετικά τροποποιημένων οργανισμών που προορίζονται τόσο για την ανθρώπινη διατροφή όσο και για ζωοτροφές ρυθμίζεται νομικά σε όλα τα στάδια και η παρουσία τους αναγράφεται στην ετικέτα των προϊόντων. Μέτρα λαμβάνονται επίσης για τη νομική πλαισίωση της ελευθέρωσης στο περιβάλλον και της διασυνοριακής διακίνησης των ΓΤΟ^{Διαδ 25}.

Η Ευρωπαϊκή Ένωση αποδίδει ιδιαίτερη προσοχή στα περιβαλλοντικά θέματα κατά τη χάραξη της κοινής γεωργικής πολιτικής (ΚΓΠ) και ενθαρρύνει την αειφόρο γεωργία και την προστασία του φυσικού περιβάλλοντος. Η μεταρρύθμιση της ΚΓΠ το 2003 αποτέλεσε ένα σημαντικό βήμα προς αυτή την κατεύθυνση, διότι προϋπόθεση για τη χορήγηση των κοινοτικών χρηματοδοτήσεων υπήρξε η τήρηση των περιβαλλοντικών κανόνων. Οι

Διαδ 24

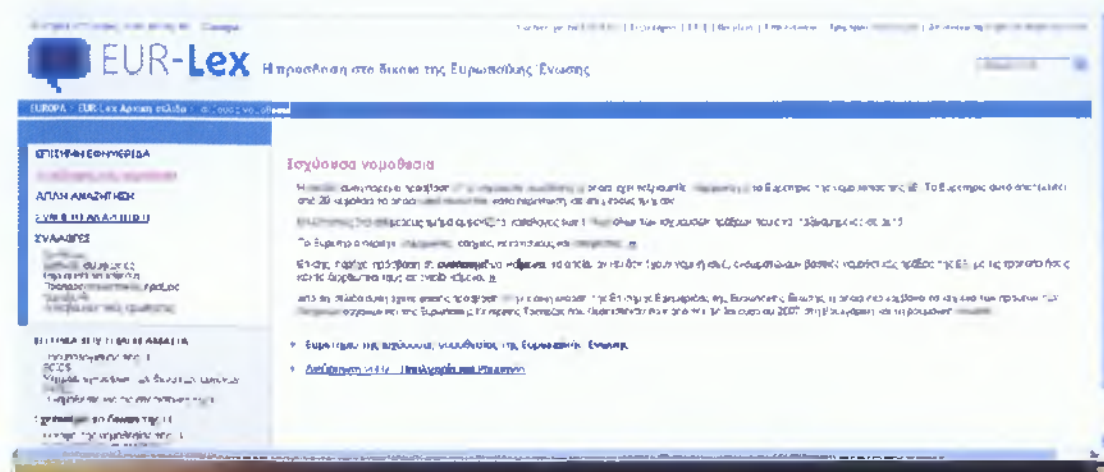
http://europa.eu/legislation_summaries/agriculture/enlargement/index_el.htm, 18-8-2010

Διαδ 25 http://europa.eu/legislation_summaries/agriculture/food/index_el.htm, 18-8-2010

κοινοτικές δράσεις αποσκοπούν επίσης στον περιορισμό κάθε είδους ρύπανσης γεωργικής προέλευσης, στην ενθάρρυνση της ανάπτυξης της παραγωγής και της χρήσης βιοκαυσίμων και στην προστασία της βιοποικιλότητας. Επιπλέον, η Ένωση αποδίδει μεγάλη σημασία στα δάση και στηρίζει τις πρωτοβουλίες που αποσκοπούν στην πρόληψη των πυρκαγιών και στη διαφύλαξη του φυσικού περιβάλλοντος, των φυσικών οικοτόπων και των πτηνών ^{Διαδ.26}.

4.3 ΙΣΧΥΟΥΣΑ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΓΕΩΡΓΙΑ

Ο ηλεκτρονικός ιστότοπος <http://eur-lex.europa.eu/el/legis/index.htm> παρέχει πρόσβαση στην ισχύουσα νομοθεσία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η οποία έχει ταξινομηθεί σύμφωνα με το Ευρετήριο της νομοθεσίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Το Ευρετήριο αυτό αποτελείται από 20 κεφάλαια τα οποία υποδιαιρούνται, κατά περίπτωση, σε επί μέρους τμήματα ^{Διαδ.27}.

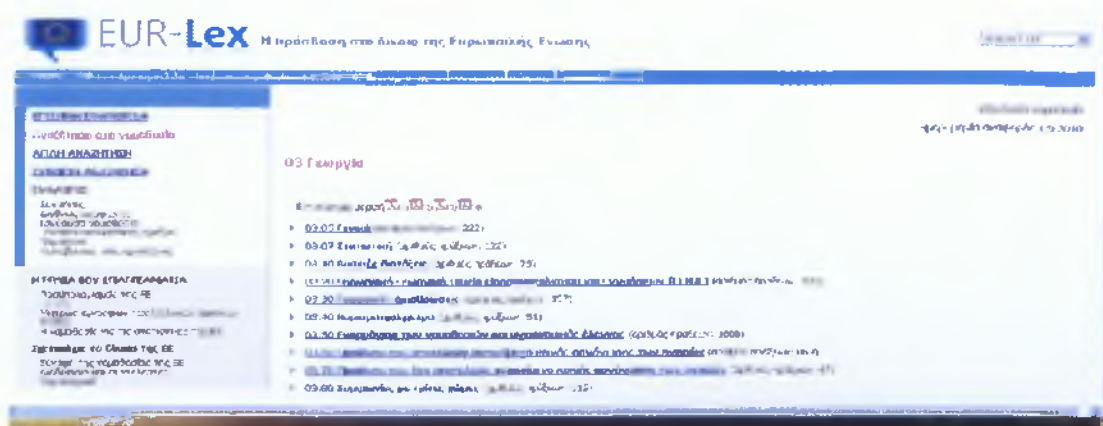
Εικόνα 4.1 Ο ηλεκτρονικός ιστότοπος <http://eur-lex.europa.eu/>

Διαδ.26 http://europa.eu/legislation_summaries/agriculture/environment/index_el.htm, 19-08-2010

Διαδ.27 <http://eur-lex.europa.eu/el/legis/index.htm> 19-08-2010

Στο κεφάλαιο που αφορά την ισχύουσα νομοθεσία για την γεωργία χωρίζεται στις δέκα (10) βασικές ενότητες Διαδ 28:

- Γενικά (αριθμός πράξεων: 222)
- Στατιστική (αριθμός πράξεων: 122)
- Βασικές διατάξεις (αριθμός πράξεων: 75)
- Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Προσανατολισμού και Εγγυήσεων (ΕΓΤΠΕ) (αριθμός πράξεων: 182)
- Γεωργικές διαρθρώσεις (αριθμός πράξεων: 157)
- Νομισματικά μέτρα (αριθμός πράξεων: 51)
- Εναρμόνιση των νομοθεσιών και υγειονομικός έλεγχος (αριθμός πράξεων: 1608)
- Προϊόντα που αποτελούν αντικείμενο κοινής οργάνωσης των αγορών (αριθμός πράξεων: 853)
- Προϊόντα που δεν αποτελούν αντικείμενο κοινής οργάνωσης των αγορών (αριθμός πράξεων: 47)
- Συμφωνίες με τρίτες χώρες (αριθμός πράξεων: 112)

Εικόνα 4.2 Οι βασικές ενότητες του ιστοτόπου

Διαδ 28 <http://eur-lex.europa.eu/el/legis/20100901/chap03.htm>, 19-8-2010

Κατά την περιήγηση στους παραπάνω ιστοτόπους μπορούμε να ενημερωθούμε για όλους τους Κανονισμούς, Οδηγίες και Αποφάσεις που αφορούν την Γεωργία από την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Ένωσης μέχρι και σήμερα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5^ο

ΕΥΡΩΠΑΙΚΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΟΡΓΑΝΑ & ΓΕΩΡΓΙΑ

Οι γεωργικές και οι δασικές εκτάσεις καλύπτουν το μεγαλύτερο μέρος της Ευρώπης και είναι ζωτικής σημασίας για την υγεία και την οικονομία μας. Η κοινή γεωργική πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης εξασφαλίζει τον αρμονικό συνδυασμό γεωργίας και προστασίας του περιβάλλοντος, συμβάλλει στην οικονομική και κοινωνική ανάπτυξη της υπαίθρου και διαδραματίζει ουσιαστικό ρόλο στην αντιμετώπιση νέων προκλήσεων όπως η κλιματική αλλαγή, η διαχείριση του νερού, η βιοενέργεια και η βιοποικιλότητα^{Διαδ.29}.

Τα Ευρωπαϊκά θεσμικά όργανα, ποια εμπλέκονται στη γεωργία και στην διαμόρφωση της γεωργικής πολιτικής παρουσιάζονται στην συνέχεια.

^{Διαδ.29} http://europa.eu/pol/agr/index_el.htm, 29-8-2010

5.1 ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΙΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ

Ιστότοπος: http://www.europarl.europa.eu/news/public/default_el.htm

Η επικαιρότητα του Ευρωπαϊκού Κοιν...

ΕΥΡΩΠΑΙΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ

Επικαιρότητα | Κοινοβούλιο | Οι βουλευτές σας | Δραστηριότητες | EP Live | el - ελληνικά

Πρώτη σελίδα | Υπηρεσία τύπου | Αρχείο τύπου

Η Πρώτη Σελίδα ανά θέμα

Η ΕΕ και τα θεσμικά της όργανα

Διασύνδεση και θεμελιώδεις εξωτερικές σχέσεις

Γεωργία και αλιεία

Προϋπολογισμός

Πολιτικός και εκπαιδευτικός

Οικονομικές και νομισματικές υποθέσεις

Απασχόληση και κοινωνικές υποθέσεις

Εσωτερική αγορά και βιομηχανία

Περιβάλλον και μεταφορές

Υγεία και αρωμάλλων

Όλη η επικαιρότητα

Όλοι οι αναλυτικοί ομάδες και

Πολιτικές

Ο γενικός γραμματέας του ΟΗΕ, Ban Ki-moon

Σύνδεσμοι προς: Ο γενικός γραμματέας του ΟΗΕ, Ban Ki-moon μιλάει στην ολομέλεια στις 22 Οκτωβρίου

Ο Πρόεδρος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου

Οι πολιτικές ομάδες

- ΕΛΚ
- SSD
- ALDE/ADLE
- Πρόσνοια / EFA
- EEM
- GUENGL
- EFD

Νέα της Συνόδου
15-10-2010 - 15-21

Πρόγραμμα
Άδεια μητρότητας

Προϋπολογισμός 2011

Amendments | Council

Η ιστοσελίδα του ευρωπαϊκού κοινοβουλίου δομείται σε πέντε βασικές ενότητες.

Ενότητα Α: Επικαιρότητα

Στην πρώτη σελίδα αναφέρονται πληροφορίες για την ΕΕ και τα θεσμικά της όργανα καθώς και το είδος των επιτροπών που έχουν συσταθεί. Υπάρχει ακόμη η υπηρεσία τύπου αλλά και όλα τα αρχεία τύπου με τα νέα και Agenda της Συνόδου.

Ενότητα Β: Κοινοβούλιο

Στην ενότητα του Κοινοβουλίου υπάρχουν πληροφορίες για την οργάνωση τις αρμοδιότητες, τον πολιτικό του ρόλο αλλά και στοιχεία για τον προϋπολογισμό. Στην επικεφαλίδα "Εσείς και το Κοινοβούλιο" υπάρχουν αρκετοί χρήσιμοι σύνδεσμοι με τους οποίους μπορούμε να επικοινωνήσουμε με το Κοινοβούλιο ως πολίτες. Η επικοινωνία αυτή περιλαμβάνει το δικαίωμά

για εραφη στο Κοινοβούλιο υποβάλλοντας ερωτήσεις, να εκφράζοντας απόψεις και να λαμβάνοντας όλα τα δημόσια έγγραφα.

Ενότητα Γ: Οι βουλευτές σας

Σε αυτή την ενότητα της ιστοσελίδας μπορούμε να αναζητήσουμε όλες τις πληροφορίες για του ευρωβουλευτές ανά κράτος- μέλος αλλά και ανά όνομα καθώς επίσης και για τον ρόλο τους στο ευρωπαϊκό κοινοβούλιο και την δραστηριότητα τους.

Ενότητα Δ: Δραστηριότητες

Η ενότητα δραστηριότητες είναι η πιο σημαντική στην ιστοσελίδα του ευρωπαϊκού κοινοβουλίου. Ουσιαστικά περιλαμβάνει πληροφορίες για όλη την δράση του ευρωκοινοβουλίου όπως νομοθετικό παρατηρητήριο, πρακτικά όλων των συνεδριάσεων, το ετήσιο χρονοδιάγραμμα καθώς και όλες τις μελέτες και προτάσεις των επιτροπών.

Το Κοινοβούλιο αριθμεί 20 επιτροπές, οι δραστηριότητες των κοινοβουλευτικών επιτροπών , οι οποίες παρακολουθούν συνεχώς όλες τις λεπτομέρειες των κοινοτικών πολιτικών, συνέβαλαν πολύ στην επαύξηση της επιρροής του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου. Αυτές οι επιτροπές συντάσσουν εκθέσεις πάνω σε διάφορα θέματα, τα οποία θεωρούν ότι χρειάζονται μεγαλύτερη προσοχή σε κοινοτικό επίπεδο και καλούν τα αρμόδια μέλη της Ευρωπαϊκής Επιτροπής να έλθουν να πάρουν θέση ενώπιον τους ή ενώπιον της Συνέλευσης κατά τη στιγμή της ψηφοφορίας. Οι γνώμες, οι εκθέσεις και τα ψηφίσματα του Κοινοβουλίου που ετοιμάζουν οι ειδικές επιτροπές επηρεάζουν συχνά τις προτάσεις της Επιτροπής και επομένως τις κοινές πολιτικές, γιατί μαρτυρούν όχι μόνον την πολιτική βούληση της προώθησης της διαδικασίας ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης, αλλά και βαθιά γνώση των συχνά δύστροπων τεχνικών λεπτομερειών αυτής της διαδικασίας^{Διαδ.30}.

^{Διαδ.30}http://europedia.moussis.eu/books/Book_2/2/4/1/3/?all=1, 29-8-2010

Μία εκ των είκοσι επιτροπών είναι και η επιτροπή για την **Γεωργία και Ανάπτυξη της Υπαίθρου**. Η επιτροπή αυτή είναι αρμόδια για^{Διαδ 31}:

1. τη λειτουργία και την ανάπτυξη της κοινής γεωργικής πολιτικής
2. την ανάπτυξη της υπαίθρου, συμπεριλαμβανομένων των δραστηριοτήτων των οικείων χρηματοδοτικών οργάνων
3. τη νομοθεσία σχετικά με:
 - τα κτηνιατρικά και φυτοϋγειονομικά θέματα, τις ζωοτροφές, υπό την προϋπόθεση ότι τα μέτρα αυτά δεν αποβλέπουν στην προστασία κατά των κινδύνων για την ανθρώπινη υγεία
 - την εκτροφή και καλή μεταχείριση των ζώων
4. τη βελτίωση της ποιότητας των γεωργικών προϊόντων
5. τον ανεφοδιασμό σε γεωργικές πρώτες ύλες
6. το Κοινοτικό Γραφείο Φυτικών Ποικιλιών
7. τη δασοκομική πολιτική

Διαδ.31

<http://www.europarl.europa.eu/activities/committees/homeCom.do?language=EL&body=AGRI>, 29-8-2010

5.1.1 ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΓΕΩΡΓΙΑΣ & ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΤΗΣ ΥΠΑΙΘΡΟΥ

Ιστότοπος:

<http://www.europarl.europa.eu/activities/committees/homeCom.do?language=EL&body=AGRI>

Γεωργία και Ανάπτυξη της Υπαίθρου

ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ

Επιταρτότητα | Κοινοβούλιο | Οι βουλευτές σας | Δραστηριότητες | EP Live | el - ελληνικά

Περίληπτικό | Γλωσσικό | **Επιτροπές** | Αντιπροσωπείες | Αρχείο

Επιτροπές

- Γενικό
- Κατάλογος επιτροπών
- Διάσκεψη των προέδρων επιτροπών

ΑΓΡ

- Γενικό
- Μέλη
- Δημοσιεύσεις
- Επισκοπήσεις
- Κοινωνία σύνδεσμοι

Συνεδριάσεις

- Σχέδιο ημερησίων διατάξεων
- Πρακτικά
- Καταστάσεις

AGRI Γεωργία και Ανάπτυξη της Υπαίθρου

[Ευρεθείτε μας στα δίκτυα των](#)

Latest news

[Next meeting](#)

26 October 2010, 15h00 - 18h30
Room: JAN 401

27 October 2010, 9h00 - 12h30
Room: PHS 3C060 in Brussels

[You may access our web-streamed meetings](#)

Our 2010 committee meetings calendar is available on our [calendar page](#)

Κατά την πλοήγηση στον επίσημο ιστότοπο του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, στο παράθυρο «**Δραστηριότητες**» συναντάμε τον ιστότοπο της επιτροπής του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου για την Γεωργία & την Ανάπτυξη της Υπαίθρου. Η επιτροπή αυτή ουσιαστικά επιβλέπει την λειτουργία της ΚΑΠ, τα πρόγραμμα για την ανάπτυξη της υπαίθρου, επίσης είναι υπεύθυνη για την βελτίωση της ποιότητας των γεωργικών προϊόντων αλλά και τον ανεφοδιασμό της Ευρωπαϊκής αγοράς σε γεωργικές πρώτες ύλες.

Ο ιστότοπος της Επιτροπής Γεωργίας & Ανάπτυξης της Υπαίθρου του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου περιλαμβάνει γενικές πληροφορίες για την σύνθεση της επιτροπής και την λειτουργία της. Επίσης στον συγκεκριμένο ιστότοπο περιέχονται τα πρακτικά των συνεδριάσεων της επιτροπής και τα

σχέδια ημερήσιων διατάξεων, όπως και όλα τα έγγραφα εργασιών της επιτροπής όπως εκθέσεις – γνωμοδοτήσεις – τροπολογίες κτλ καθώς και όλα τα νομοθετικά κείμενα της επιτροπής.

Στην μηχανή αναζήτησης όπως φαίνεται παρακάτω print screen της ιστοσελίδας, θέτοντας τα κατάλληλα κριτήρια μπορούμε να αναζητήσουμε οποιαδήποτε ενέργεια της επιτροπής.

The screenshot shows the search interface of the European Parliament website. The header includes the logo of the European Parliament and the text "ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ". Below the header, there are navigation tabs for "Επικοινωνία", "Κοινοβούλιο", "Οι βουλευτές σας", "Δραστηριότητες", and "EP Live". The main content area is titled "Αναζήτηση" (Search). On the left, there is a sidebar with navigation options: "Επιτροπές" (Committees), "Ενηασεις" (Sessions), and "Εργασια" (Work). The search form includes the following fields: "Κοινοβουλευτική περίοδος:" (Legislative period) set to "2009-2014", "Τυπος έγγραφου:" (Document type) set to "Έγγραφο άλλου τύπου", "Επιτροπή:" (Committee) set to "Όλες οι κοινοβουλευτικές επιτροπές", "Ημερομηνια του εγγράφου:" (Document date) with "μετα:" and "και ης:" fields, "Αιθία της:" (Language) set to "στη θέση", "Φοιηολος:" (Author) with a search icon, "Επιηγηηικός:" (Contributor) with a search icon, and "Αριθμος PE:" (PE number) with a search icon. A "Βαθμολογία" (Rating) button is visible in the top right corner of the search area.

5.2 Η ΕΥΡΩΠΑΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Ιστότοπος: http://ec.europa.eu/index_el.htm

Αιχμηρική ευρωτίτιο | Διάγραμμα δημοσίου τοπικού | Αναζήτηση | Σχετικά με τον έντυπο τόμο | Επιστολή | Ψηφίστε στον ΕΥΡΩΠΑ | Άρθρο | Κοινωνικά | Κοινωνία και Κοινωνικό Περιβάλλον

Ευρωπαϊκή Επιτροπή

ΕΥΡΩΠΑ > Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Τίτλοι αθήσεων

Το έργο για τη βιομηχανία της Ευρώπης
Νέα σχέδια για τη βιομηχανία της ΕΕ ώστε να δημιουργηθούν θέσεις εργασίας και να ενισχυθεί η παραγωγική ικανότητα στην Ε.Ε.

- Παλλίς χώρες για αγορά
- Για μια ταχύτερη αντιμετώπιση των καταστροφών οσός και κλιματικής ΕΕ
- Οι ευρωπαϊκές πύλες νίνονται στο πράσινο
- Διαχείριση κρίσεων στον τραπεζικό τομέο

[Όλες οι ειδήσεις >](#)

Η ΕΕ ανοίγει δραστηριότητα σε πολλούς τομείς πολιτικής

[Επιτόκιο η ΕΕ θέπεται συγκεκριμένη νομολογια αναμόρφωση διάφορες νομοθετικές διαδικασίες](#)

Δημοσιες συμβασεις

- Τηλεηλεπτική
- Δικαιούχοι επ χρησιμοποίησης της ΕΕ και αγγλίστις
- Τερισσότερα για τις συμβάσεις και τις προκηυήτες

Ο Πρόεδρος

José Manuel Barroso
European Council, 26-29 October 2010

Η γωνία των Επιτροπών

Janez Potočnik
Κατευθυντήριες γραμμές για τον συμβιβασμό αντιθέσεων μεταξύ της αντιστοίχιης πολιτικής κίνησης και της πολιτικής για τη βίσιμότητα

Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή εκφράζει και υπερασπίζει το γενικό συμφέρον της Ένωσης και είναι η κινητήρια δύναμη του θεσμικού συστήματος της Ένωσης.

Οι τέσσερις κύριοι ρόλοι της συνίστανται ^{Διαδ.32}:

- ✓ στην υποβολή νομοθετικών προτάσεων στο Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο
- ✓ στη διαχείριση και εκτέλεση των κοινοτικών πολιτικών
- ✓ στην επιβολή του κοινοτικού δικαίου (από κοινού με το Δικαστήριο)

Διαδ.32 http://ec.europa.eu/about_el.htm, 5-10-2010

- ✓ στη διαπραγμάτευση διεθνών συμφωνιών, κυρίως εκείνων που συνδέονται με το εμπόριο και τη συνεργασία

Η ιστοσελίδα της Επιτροπής προσφέρει κυρίως στους επισκέπτες της:

- τα τελευταία επίσημα δελτία Τύπου, φωτογραφίες και ζωντανή τηλεοπτική κάλυψη των υποθέσεων της ΕΕ
- λεπτομέρειες των προσεχών εκδηλώσεων
- συνδέσεις με τις πολιτικές για τη διαχείριση και την εκτέλεση των οποίων αρμόδια
- τη δυνατότητα επιρροής της διαδικασίας λήψης αποφάσεων
- εύκολη πρόσβαση στην οργάνωσή της (συνεδριάσεις, πρόγραμμα εργασίας, επαφές...)
- απευθείας συνδέσεις με τις υπηρεσίες βασικής πληροφόρησης

Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή έχει οργανωθεί σε Τμήματα και Υπηρεσίες για κάθε τομέα πολιτικής της Ε.Ε. Μια σημαντική Διεύθυνση είναι η Διεύθυνση Γεωργίας & Αγροτικής Ανάπτυξης.

5.2.1 Η ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΓΕΩΡΓΙΑΣ ΚΑΙ ΑΓΡΟΤΙΚΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ

Ιστότοπος: http://ec.europa.eu/dgs/agriculture/index_en.htm

The screenshot shows the official website of the Directorate-General for Agriculture and Rural Development. The page layout includes a left-hand navigation menu with various categories such as 'Home', 'The CAP', 'Policy areas', 'Market sectors', 'External relations', 'CAP funding', 'Analysis', 'Media', 'Services', 'Tool Box', and 'About us'. The main content area is titled 'Directorate-General for Agriculture and Rural Development' and contains several sections: a brief introduction, a 'MISSION STATEMENT' section, a 'DIRECTORY' section, and a 'Have your say' section. The mission statement states: 'The mission of the Directorate-General for Agriculture and Rural Development is to promote the sustainable development of Europe's agriculture and to ensure the well-being of its rural areas. The mission will be achieved through:'. The directory section includes a link to 'Who's who? Who does what?' and a note about a PDF document: 'Look it up in our Directories (85 KB) (also available as chart (626 KB))'.

Η πολιτική της χωρίζεται σε Τμήματα και Υπηρεσίες, ένα σημαντικό τμήμα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής είναι η **Γενική Διεύθυνση Γεωργίας και Αγροτικής Ανάπτυξης**. Με προσωπικό που αριθμεί περί τα 1000 άτομα είναι υπεύθυνη για την εφαρμογή των πολιτικών της Ευρωπαϊκής Ένωσης στους τομείς της γεωργίας και της αγροτικής ανάπτυξης. Η τελευταία ασκείται σε συνδυασμό με τις άλλες Γενικές Διευθύνσεις οι οποίες ασχολούνται με τις διαρθρωτικές πολιτικές. Η Γενική Διεύθυνση Γεωργίας και Αγροτικής Ανάπτυξης αποτελείται από 13 Διευθύνσεις αρμόδιες για όλες τις πτυχές της Κοινής Γεωργικής Πολιτικής όπως γεωργικές αγορές, πολιτική γεωργικής ανάπτυξης, οικονομικά μέτρα καθώς επίσης διεθνείς σχέσεις που αφορούν τη γεωργία^{Διαδ.33}.

Αποστολή της Γενικής Διεύθυνσης Γεωργίας και Αγροτικής Ανάπτυξης είναι η προώθηση της βιώσιμης ανάπτυξης της γεωργίας στην Ευρώπη και η εξασφάλιση της ευημερίας των αγροτικών περιοχών. Για την υλοποίηση αυτής της αποστολής προβλέπονται τα παρακάτω μέσα^{Διαδ.34}:

Διαδ.33 http://ec.europa.eu/dgs/agriculture/index_el.htm, 5-10-2010

Διαδ.34 http://ec.europa.eu/dgs/agriculture/mission_el.htm, 5-10-2010

1. η δημιουργία ενός εύρωστου και ανταγωνιστικού γεωργικού τομέα, ο οποίος θα τηρεί τους προβλεπόμενους περιβαλλοντικούς και σχετικούς με την παραγωγή κανόνες και, ταυτόχρονα, θα εξασφαλίζει ένα ικανοποιητικό βιοτικό επίπεδο στους αγρότες.
2. η συμβολή στη βιώσιμη ανάπτυξη των αγροτικών περιοχών, με τη στήριξη του γεωργικού τομέα, ώστε αυτός να ανταποκριθεί στις νέες προκλήσεις, με την προστασία του περιβάλλοντος και της υπαίθρου, με γνώμονα κυρίως την αλλαγή του κλίματος, και με τη βελτίωση της ποιότητας ζωής στις αγροτικές περιοχές, ώστε να διασφαλιστούν ταυτόχρονα η ανάπτυξη και η απασχόληση στις περιοχές της υπαίθρου.
3. η προώθηση του γεωργικού τομέα της Ευρώπης στο παγκόσμιο εμπόριο.

Η Γενική Διεύθυνση αναλαμβάνει τη δέσμευση να υλοποιήσει τους στόχους και τις πολιτικές της βάσει υψηλών προτύπων, και συγκεκριμένα δεσμεύεται για τα εξής ^{Διαδ 34} :

1. να εφαρμόσει τις πολιτικές της με αποτελεσματικό τρόπο, σύμφωνα με τις υποχρεώσεις που απορρέουν από τη Συνθήκη και τις διεθνείς συμφωνίες, αλλά και λαμβάνοντας υπόψη της την ανάγκη απλούστευσης της νομοθεσίας,
2. να συμβάλει σε άλλες κοινοτικές πολιτικές στους τομείς της συνοχής, της ανταγωνιστικότητας, της απασχόλησης, της έρευνας, του περιβάλλοντος και της επισιτιστικής ασφάλειας, καθώς και στις εξωτερικές πολιτικές (διεύρυνση, εμπόριο και ανάπτυξη),
3. να διαχειρίζεται τον κοινοτικό προϋπολογισμό με υψηλά πρότυπα δημοσιονομικής διαχείρισης, διασφαλίζοντας την καλύτερη δυνατή

^{Διαδ 34} http://ec.europa.eu/dgs/agriculture/mission_el.htm, 5-10-2010

αξιοποίηση των πόρων, καθώς και τη νομιμότητα, την κανονικότητα και τη διαφάνεια των σχετικών πράξεων.

5.3 ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΙΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Ιστότοπος: <http://www.consilium.europa.eu/showPage.aspx?id=&lang=el>

The screenshot shows the official website of the Council of the European Union. At the top, there is a navigation bar with the logo of the Council (CONSILIUM) and the text 'ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ'. Below this, there are several sections: 'Πρωτοσέλιδα' (Home) featuring a news item titled 'Strong measures for more efficient economic governance' with a photo of EU leaders; 'ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ' (European Council) with a photo of Herman Van Rompuy; and 'Τελευταίες ειδήσεις' (Latest news) with a list of recent press releases and a video section labeled 'Βίντεο'.

Το Συμβούλιο είναι ο κύριος φορέας λήψης των πολιτικών αποφάσεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Οι υπουργοί των κρατών μελών συνεδριάζουν στο Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ανάλογα με τα θέματα της ημερήσιας διάταξης, κάθε χώρα εκπροσωπείται από τον αρμόδιο για το εκάστοτε θέμα υπουργό (εξωτερικών υποθέσεων, οικονομικών, κοινωνικών υποθέσεων, μεταφορών, γεωργίας, κλπ.

Το Συμβούλιο είναι αρμόδιο για τη λήψη αποφάσεων και για τον συντονισμό των εξής πράξεων ^{Διαδ. 35}.

1. Το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης θεσπίζει νομοθεσία και, συνήθως, νομοθετεί σε συνεργασία με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο.

^{Διαδ. 35} <http://www.consilium.europa.eu/showPage.aspx?id=242&lang=el>, 10-10-2010

2. Το Συμβούλιο συντονίζει τη γενική οικονομική πολιτική των κρατών μελών.
3. Το Συμβούλιο ορίζει και υλοποιεί την κοινή εξωτερική πολιτική και την πολιτική ασφάλειας της ΕΕ, βάσει των κατευθυντήριων γραμμών που καθορίζει το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο.
4. Το Συμβούλιο συνομολογεί, εξ ονόματος της Κοινότητας και της Ένωσης, διεθνείς συμφωνίες μεταξύ της ΕΕ και ενός ή περισσότερων κρατών ή διεθνών οργανισμών.
5. Το Συμβούλιο συντονίζει τις δράσεις των κρατών μελών και εγκρίνει μέτρα στο πλαίσιο της αστυνομικής και δικαστικής συνεργασίας σε ποινικές υποθέσεις.
6. Το Συμβούλιο και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο συνιστούν την αρμόδια για θέματα προϋπολογισμού αρχή που εγκρίνει τον προϋπολογισμό της Κοινότητας.

Οι πράξεις του Συμβουλίου μπορεί να έχουν τη μορφή κανονισμών, οδηγιών, αποφάσεων, κοινών δράσεων ή κοινών θέσεων, συστάσεων ή γνωμοδοτήσεων. Το Συμβούλιο μπορεί επίσης να εγκρίνει συμπεράσματα, διακηρύξεις και ψηφίσματα. Όταν το Συμβούλιο διενεργεί νομοθετικό ρόλο, το θεσμικό όργανο που υποβάλλει προτάσεις είναι κατά κανόνα η Ευρωπαϊκή Επιτροπή. Οι εν λόγω προτάσεις εξετάζονται από το Συμβούλιο, το οποίο μπορεί, προτού προβεί στην έγκρισή τους, να επιφέρει τροποποιήσεις.

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο συμμετέχει ενεργά στη νομοθετική διαδικασία. Η κοινοτική νομοθεσία, για ένα ευρύ φάσμα ζητημάτων, εγκρίνεται με τη συνεργασία του Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου μέσω μίας διαδικασίας που αποκαλείται διαδικασία «συναπόφασης». Η Προεδρία του Συμβουλίου ασκείται εκ περιτροπής από κάθε κράτος μέλος για περίοδο έξι μηνών (από Ιανουάριο έως Ιούνιο και από Ιούλιο έως Δεκέμβριο), σύμφωνα με μια προκαθορισμένη σειρά.

Κατά την πλοήγηση στην ιστοσελίδα του συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης μπορούμε να ενημερωθούμε:

- ✓ για τις συνθέσεις του Συμβουλίου καθώς και το χρονοδιάγραμμα συνεδριάσεών του
- ✓ τις ακολουθούμενες πολιτικές σε τομείς όπως η εξωτερική πολιτική
- ✓ για το πώς θα έχουμε πρόσβαση στα έγγραφα του συμβουλίου
- ✓ για το τι προβλέπει η συνθήκη της Λισσαβώνας
- ✓ για την συνήθη νομοθετική διαδικασία που ακολουθεί το ευρωπαϊκό συμβούλιο

5.3.1 ΕΙΔΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΓΕΩΡΓΙΑΣ

Η ΕΕΓ είναι το όργανο το οποίο προετοιμάζει τις εργασίες του Συμβουλίου Γεωργίας, ειδικότερα δε όλες τις πτυχές που αφορούν την κοινή οργάνωση της αγοράς, τις γεωργικές διαρθρώσεις και την ανάπτυξη της υπαίθρου. Η ΕΕΓ έπαιξε κεντρικό ρόλο στον αρχικό σχεδιασμό και στην περιοδική μεταρρύθμιση της ΚΓΠ. Η ΚΓΠ εξακολουθεί να αποτελεί έναν από τους ακρογωνιαίους λίθους του ευρωπαϊκού οικοδομήματος. Αντιπροσωπεύει σημαντικό μερίδιο των συνολικών δαπανών της ΕΕ, αποτελεί μεγάλο μέρος του συνόλου της νομοθεσίας της ΕΕ και έχει άμεσο αντίκτυπο στις ζωές πολλών εκατομμυρίων πολιτών της ΕΕ.

Η ΕΕΓ συνεδριάζει συνήθως σε εβδομαδιαία βάση, κάθε Δευτέρα. Τα κράτη μέλη εκπροσωπούνται στην επιτροπή από ανώτερους υπαλλήλους

αρμόδιους για τη γεωργική πολιτική είτε στις μόνιμες αντιπροσωπίες είτε στις πρωτεύουσές τους. Όπως και με τις συνεδριάσεις του Συμβουλίου, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή συμμετέχει σε όλες τις συνεδριάσεις της ΕΕΓ. Η Γενική Γραμματεία του Συμβουλίου επικουρεί την επιτροπή και τις ειδικές ομάδες της στην εκτέλεση των καθηκόντων τους^{Διαδ.36}.

Διαδ.36

http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/el/agricult/116428.pdf, 10-10-2010

5.4 Ο ΕΥΡΩΠΑΙΟΣ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΤΗΣ

Ιστότοπος: <http://www.ombudsman.europa.eu/home.faces>

Ο Ευρωπαϊός Διαμεσολαβητής διερευνά καταγγελίες που αφορούν σε περιπτώσεις κακοδιοίκησης στα όργανα και τους οργανισμούς της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Εάν είστε πολίτης κράτους μέλους της Ένωσης ή διαμένετε σε κάποιο από τα κράτη μέλη, μπορείτε να υποβάλετε καταγγελία στον Ευρωπαϊό Διαμεσολαβητή. Επιχειρήσεις, ενώσεις πολιτών ή άλλα σωματεία, που έχουν την έδρα τους στην Ένωση, έχουν επίσης τη δυνατότητα υποβολής καταγγελίας στο Διαμεσολαβητή.

Κύριο άρθρο

Διαβάστε περισσότερα...

Ο Ευρωπαϊός Διαμεσολαβητής διερευνά καταγγελίες για περιπτώσεις κακοδιοίκησης στις δραστηριότητες των θεσμικών οργάνων και οργανισμών της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Τα όργανα περιλαμβάνουν, μεταξύ άλλων, την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, το Συμβούλιο της ΕΕ και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο. Ο Ευρωπαϊκός Οργανισμός Φαρμάκων και το Ευρωπαϊκό Ίδρυμα για τη Βελτίωση των Συνθηκών Διαβίωσης και Εργασίας αποτελούν παραδείγματα οργανισμών της Ένωσης, τις δραστηριότητες των οποίων μπορεί να διερευνήσει ο Διαμεσολαβητής. Μόνο το Δικαστήριο, το Πρωτοδικείο και το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, κατά την άσκηση της δικαιοδοτικής τους λειτουργίας, δεν εμπίπτουν στο πεδίο αρμοδιοτήτων του. Ο Ευρωπαϊός Διαμεσολαβητής συνήθως διεξάγει έρευνες με βάση καταγγελίες που του υποβάλλονται, αλλά προβαίνει και σε αυτεπάγγελτες έρευνες^{Διαδ.37}.

^{Διαδ.37} <http://www.ombudsman.europa.eu/atyourservice/ataglance.faces>, 10-10-2010

5.5 Η ΕΥΡΩΠΑΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΕΠΕΝΔΥΣΕΩΝ

Ιστότοπος: http://europa.eu/institutions/financial/eib/index_el.htm

Η Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων

Ευρωπαϊκά θεσμικά όργανα και άλλοι οργανισμοί

Το περιχόμενο της σελίδας αυτής επανασχεδιάζεται λόγω της έναρξης ισχύος της νέας συνθήκης

Η Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων

Η Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων (ΕΤΕπ) ιδρύθηκε το 1958 με τη Συνθήκη της Ρώμης ως η τράπεζα μακροπρόθεσμου δανεισμού της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η ΕΤΕπ χορηγεί πιστώσεις στον δημόσιο και ιδιωτικό τομέα για έργα ευρωπαϊκού ενδιαφέροντος για παράδειγμα

- Σύνταξη και σύμβαση των παραρτημάτων της ΕΕ
- Στήριξη μερών και υφιστάμενη επενδύσεων
- Προβλεπόμενα προγράμματα
- Έργα ανάπτυξης και κατεργασία
- Μεταφορές
- Ενόνοια

Η Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων (ΕΤΕπ) ιδρύθηκε το 1958 με τη Συνθήκη της Ρώμης ως η τράπεζα μακροπρόθεσμου δανεισμού της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η ΕΤΕπ χορηγεί πιστώσεις στον δημόσιο και ιδιωτικό τομέα για έργα ευρωπαϊκού ενδιαφέροντος. Η ΕΤΕπ είναι μη κερδοσκοπική τράπεζα της οποίας η λειτουργία υπαγορεύεται από την εκάστοτε εφαρμοζόμενη πολιτική. Σε αντίθεση με τις εμπορικές τράπεζες, η ΕΤΕπ δεν διαχειρίζεται προσωπικούς τραπεζικούς λογαριασμούς, δεν διεκπεραιώνει απευθείας συναλλαγές με πελάτες ούτε παρέχει επενδυτικές συμβουλές σε ιδιωτική βάση. Η ΕΤΕπ συνάπτει μακροπρόθεσμα δάνεια για τη χρηματοδότηση επενδύσεων σε κεφαλαιουχικό εξοπλισμό (κυρίως πάγια στοιχεία) αλλά δεν παρέχει επιχορηγήσεις ^{Διαδ 38}.

Διαδ 38 http://europa.eu/institutions/financial/eib/index_el.htm, 12-10-2010

Τα έργα τα οποία χρηματοδοτεί η Τράπεζα επιλέγονται προσεκτικά με βάση τα ακόλουθα κριτήρια:

- ✓ πρέπει να συμβάλλουν στην επίτευξη των στόχων της ΕΕ
- ✓ πρέπει να είναι βιώσιμα από οικονομική και χρηματοδοτική άποψη, τεχνικά άρτια και μη επιβλαβή για το περιβάλλον
- ✓ πρέπει να συμβάλλουν στην προσέλκυση άλλων πηγών χρηματοδότησης.

Η ΕΤΕπ είναι αυτόνομο όργανο. Λαμβάνει τις αποφάσεις της για λήψη και χορήγηση δανείων με γνώμονα αποκλειστικά τα χαρακτηριστικά του κάθε έργου και τις εκάστοτε ευκαιρίες που προσφέρουν οι χρηματαγορές. Στο πλαίσιο της διαφάνειας, η Τράπεζα δημοσιεύει εκτενείς εκθέσεις για όλες τις δραστηριότητές της.

Η ΕΤΕπ συνεργάζεται στενά με όλα τα θεσμικά όργανα της ΕΕ για την επίτευξη των στόχων της Κοινότητας. Ειδικότερα, η Τράπεζα εκπροσωπείται σε ορισμένες επιτροπές του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και στο Συμβούλιο των Υπουργών Οικονομικών (Ecofin).

Οι αποφάσεις της Τράπεζας λαμβάνονται από τα καταστατικά όργανα:

- Το **Συμβούλιο Διοικητών** αποτελείται από υπουργούς (συνήθως τους Υπουργούς Οικονομικών) όλων των κρατών μελών της ΕΕ. Καθορίζει τις γενικές κατευθύνσεις της πιστωτικής πολιτικής της Τράπεζας, εγκρίνει τον ετήσιο ισολογισμό και την ετήσια έκθεση, εξουσιοδοτεί την Τράπεζα να χρηματοδοτεί έργα εκτός της Ένωσης και αποφασίζει για την αύξηση του κεφαλαίου.

- Το **Διοικητικό Συμβούλιο** εγκρίνει την παροχή πιστώσεων και τη σύναψη δανείων και διασφαλίζει τη χρηστή διοίκηση της ΕΤΕπ. Αποτελείται από 28 διευθυντές - έναν από κάθε κράτος μέλος της ΕΕ και έναν από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή.
- Η **Διευθύνουσα Επιτροπή** είναι το αμιγώς εκτελεστικό όργανο της ΕΤΕπ. Διαχειρίζεται τις τρέχουσες υποθέσεις της ΕΤΕπ και έχει εννέα μέλη.
- Η **Ελεγκτική Επιτροπή** αποτελεί ανεξάρτητο όργανο που λογοδοτεί απευθείας στο Συμβούλιο των Διοικητών και είναι αρμόδια για τον έλεγχο της κανονικότητας των πράξεων και της τήρησης των βιβλίων της Τράπεζας.

5.6 Η ΕΥΡΩΠΑΙΚΗ ΑΡΧΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΣΦΑΛΕΙΑ ΤΩΝ ΤΡΟΦΙΜΩΝ

Ιστότοπος: http://europa.eu/agencies/community_agencies/efsa/index_el.htm

Η Ευρωπαϊκή Αρχή για την Ασφάλεια των Τροφίμων (EFSA) παρέχει ανεξάρτητες επιστημονικές συμβουλές σε όλους τους τομείς με άμεσες ή έμμεσες επιπτώσεις στην ασφάλεια των τροφίμων, συμπεριλαμβανομένης της υγείας και της ορθής μεταχείρισης των ζώων και της προστασίας των φυτών. Επίσης, ζητείται η γνώμη της EFSA σχετικά με τη διατροφή σε συνάρτηση με την κοινοτική νομοθεσία. Η αρχή ενημερώνει το κοινό με ανοιχτές και διαφανείς διαδικασίες για όλα τα θέματα που εμπίπτουν στη δικαιοδοσία της

Διαδ.39

Οι εκτιμήσεις κινδύνου που διενεργεί η EFSA παρέχουν στους διαχειριστές του κινδύνου (θεσμικά όργανα της ΕΕ με πολιτική ευθύνη, π.χ. Ευρωπαϊκή Επιτροπή, Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και Συμβούλιο) στερεά επιστημονική βάση για τη λήψη νομοθετικών και ρυθμιστικών μέτρων με γνώμονα την

Διαδ.39 http://europa.eu/agencies/community_agencies/efsa/index_el.htm, 14-10-2010

πολιτική, με σκοπό να επιτευχθεί υψηλός βαθμός προστασίας του καταναλωτή όσον αφορά την ασφάλεια των τροφίμων.

Σύμφωνα με τον ιδρυτικό κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 178/2002 της 28ης Ιανουαρίου 2002, στα καθήκοντα της EFSA περιλαμβάνονται επίσης η συλλογή και η ανάλυση επιστημονικών δεδομένων, ο προσδιορισμός αναδυόμενων κινδύνων και η επιστημονική συνδρομή της Επιτροπής ιδίως σε περίπτωση κρίσης στα τρόφιμα ^{Διαδ.39}.

^{Διαδ.39} http://europa.eu/agencies/community_agencies/efsa/index_el.htm, 14-10-2010

5.7 ΚΟΙΝΟΤΙΚΟ ΓΡΑΦΕΙΟ ΦΥΤΙΚΩΝ ΠΟΙΚΙΛΙΩΝ

Ιστοτόπος:

http://europa.eu/agencies/community_agencies/cpvo/index_el.htm

Με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2100/94 του Συμβουλίου της 27ης Ιουλίου 1994 θεσπίστηκε ένα σύστημα κοινοτικών δικαιωμάτων επί φυτικών ποικιλιών ως μόνη και αποκλειστική μορφή δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας για νέες φυτικές ποικιλίες. Η διαχείριση του συστήματος έχει ανατεθεί στο Κοινοτικό Γραφείο Φυτικών Ποικιλιών (CPVO). Το CPVO είναι αυτοχρηματοδοτούμενος κοινοτικός οργανισμός με νομική προσωπικότητα που ιδρύθηκε στις 27 Απριλίου 1995. Από τον Αύγουστο του 1997, το CPVO εδρεύει στην Ανζέ (Γαλλία)^{Διαδ 40}.

Το CPVO λαμβάνει αποφάσεις επί των αιτήσεων για κοινοτικά δικαιώματα επί φυτικών ποικιλιών με βάση την τυπική εξέταση και την τεχνική εξέταση της υποψήφιας ποικιλίας. Το κοινοτικό δικαίωμα επί φυτικής ποικιλίας ισχύει για

^{Διαδ.40} http://europa.eu/agencies/community_agencies/cpvo/index_el.htm, 15-10-2010

25 ή 30 έτη, ανάλογα με το είδος. Τα δικαιώματα ισχύουν και στα 27 κράτη μέλη της ΕΕ ^{Διαδ.40}.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 6^ο

ΙΣΤΟΤΟΠΟΙ ΑΝΑΖΗΤΗΣΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΑΓΡΟΤΙΚΩΝ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΩΝ

Το **Εθνικό Στρατηγικό Σχέδιο Αγροτικής Ανάπτυξης (ΕΣΣΑΑ) 2007-2013** καθορίζει τις προτεραιότητες της Ελλάδας για την περίοδο 2007-2013, σύμφωνα με το άρθρο 11 του Κανονισμού (ΕΚ) 1698/2005 για τη στήριξη της αγροτικής ανάπτυξης από το Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Αγροτικής Ανάπτυξης (ΕΓΤΑΑ), στον οποίο ορίζεται ότι η εθνική στρατηγική αγροτικής ανάπτυξης θα εφαρμοστεί μέσω του Προγράμματος Αγροτικής Ανάπτυξης (ΠΑΑ) 2007-2013.

Η πολιτική αγροτικής ανάπτυξης 2007-2013 για την Ελλάδα εστιάζεται σε τρεις βασικούς άξονες^{Διαδ.41} :

- Βελτίωση της ανταγωνιστικότητας του τομέα της γεωργίας και της δασοκομίας
- Βελτίωση του περιβάλλοντος και της υπαίθρου
- Βελτίωση της ποιότητας ζωής στις αγροτικές περιοχές και διαφοροποίηση της αγροτικής οικονομίας

συνεπικουρούμενους από ένα τέταρτο οριζόντιο άξονα LEADER, που βασίζεται στην εμπειρία που αποκτήθηκε από τις Κοινοτικές Πρωτοβουλίες Leader των προηγούμενων προγραμματικών περιόδων.

Στο πλαίσιο του Προγράμματος Αγροτικής Ανάπτυξης για την περίοδο 2007-2013, προβλέπεται, για πρώτη φορά, η δημιουργία **Εθνικού Αγροτικού Δικτύου** στο οποίο μπορούν να συμμετέχουν συλλογικοί φορείς που

^{Διαδ.41}<http://www.agrotikianaptixi.gr/>, 10-11-2009

δραστηριοποιούνται στο χώρο της αγροτικής ανάπτυξης και εμπλέκονται άμεσα, στην εφαρμογή μέτρων του ΠΑΑ ή έμμεσα στην προώθηση θεμάτων που αφορούν τον αγροτικό τομέα και την ανάπτυξη των αγροτικών περιοχών της Χώρας.

Αντίστοιχα, σε ευρωπαϊκό επίπεδο, προβλέπεται η δημιουργία ενός **Ευρωπαϊκού Αγροτικού Δικτύου** στο οποίο θα συμμετέχουν τα Εθνικά Αγροτικά Δίκτυα των 27 κρατών μελών, τα οποία χρηματοδοτούνται από τα αντίστοιχα Προγράμματα Αγροτικής Ανάπτυξης 2007-2013.

Στόχος του Εθνικού Αγροτικού Δικτύου είναι^{Διαδ 42}:

1. Η διασύνδεση των Φορέων και Διοικήσεων που εμπλέκονται στον τομέα της αγροτικής ανάπτυξης και οι οποίοι αποτελούν τα μέλη του.
2. Ο εντοπισμός, η ανάλυση και η πληροφόρηση σε τοπικό και εθνικό επίπεδο όσον αφορά τις μεταβιβάσιμες ορθές πρακτικές για την αγροτική ανάπτυξη.
3. Η διάχυση των αποτελεσμάτων του ΠΑΑ σε τοπικό, εθνικό και ευρωπαϊκό επίπεδο.
4. Η οργάνωση ανταλλαγών εμπειρίας και τεχνογνωσίας σε θέματα αγροτικής ανάπτυξης, σε τοπικό, εθνικό και ευρωπαϊκό επίπεδο.
5. Η παροχή τεχνικής στήριξης για τα σχέδια διατοπικής και διακρατικής συνεργασίας στο πλαίσιο του Άξονα 4 «Προσέγγιση LEADER».
6. Η συνεργασία και διασύνδεση με το Ευρωπαϊκό Αγροτικό Δίκτυο και τα άλλα Εθνικά Αγροτικά Δίκτυα.

Φυσικά για να επιτύχει το φιλόδοξο εγχείρημα του Σχεδίου για την Αγροτική Ανάπτυξη της Ευρωπαϊκής Ένωσης βασική συνιστώσα αποτελεί ο Ευρωπαίος αγρότης. Η σωστή ενημέρωσή του για τα ευρωπαϊκά προγράμματα τα όποια ισχύουν για το δικό του κράτος- μέλος της ευρωπαϊκής ένωσης αλλά και συμμετοχή του κρίνεται απαραίτητη.

^{Διαδ.42} <http://www.agrotikianaptixi.gr/index.php?obj=1fbae6e1903a05b9>, 10-11-2010

Έτσι λοιπόν στην Ελλάδα έχουν δημιουργηθεί ιστότοποι, όπου ο Έλληνας αγρότης αλλά και οι οικονομικοί σύμβουλοι μπορούν να ενημερώνονται για τα ισχύοντα αγροτικά προγράμματα, την περίοδο ισχύς τους, τους φορείς που εποπτεύουν αυτά τα προγράμματα αλλά και να λαμβάνουν τις κατάλληλες πληροφορίες για τα κριτήρια συμμετοχής τους. Παρακάτω αναφέρονται οι σημαντικότεροι ελληνικοί ιστότοποι αγροτικού ενδιαφέροντος.

1. Υπουργείο Οικονομία Ανταγωνιστικότητας & Ναυτιλίας

Ιστότοπος: <http://www.espa.gr/el/Pages/Default.aspx>

Το **Εθνικό Στρατηγικό Πλαίσιο Αναφοράς 2007 - 2013** αποτελεί το έγγραφο αναφοράς για τον προγραμματισμό των Ταμείων της Ευρωπαϊκής Ένωσης σε εθνικό επίπεδο για την περίοδο 2007-2013. Εκπονήθηκε στο πλαίσιο της νέας στρατηγικής προσέγγισης για την Πολιτική Συνοχής της Ευρωπαϊκής Ένωσης, σύμφωνα με την οποία το ΕΣΠΑ εξασφαλίζει ότι η συνδρομή από τα Ταμεία συμβαδίζει με τις κοινοτικές στρατηγικές κατευθυντήριες γραμμές για τη συνοχή και προσδιορίζει το σύνδεσμο μεταξύ των κοινοτικών προτεραιοτήτων αφενός και του εθνικού προγράμματος μεταρρυθμίσεων αφετέρου. Για τη διαμόρφωση του ΕΣΠΑ 2007-2013 ως εγγράφου προγραμματισμού,

αξιοποιήθηκαν εισροές από ένα σημαντικό αριθμό προτάσεων που υπεβλήθησαν στο Υπουργείο Οικονομίας & Οικονομικών, κατευθύνσεων - πολιτικών επιλογών σε εθνικό και ευρωπαϊκό επίπεδο και ποσοτικών δεδομένων και μελετών.

Στη μηχανή αναζήτησης στο πεδίο «Προσκλήσεις – Προκηρύξεις» της ιστοσελίδας του ΕΣΠΑ μπορούμε να αναζητήσουμε όλα τα ευρωπαϊκά προγράμματα, θέτοντας ως κριτήριο αναζήτησης στον τομέα ενδιαφέροντος την αγροτική ανάπτυξη.

2. Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης & Τροφίμων

Ιστότοπος: <http://www.minagric.gr/greek/6.6.shtml>

The screenshot shows the website of the Ministry of Agriculture, Food and Forestry. The main heading is 'ΚΑΛΩΣΟΡΙΖΑΤΕ' (Welcome) and the sub-heading is 'ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΑΓΡΟΤΙΚΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ & ΤΡΟΦΙΜΩΝ'. The navigation menu includes 'Το Υπουργείο', 'Οργάνωση', 'Προστασία και Φυτά', and 'Ενδιαφέροντα Γεωλόγοι'. The main content area features a section titled 'Ειδήσεις Τυπής Ενημέρωσης' with a sub-section 'Προσέδριο Ιστοσελίδας Φορέων' dated 12/11/2010. The text discusses the 2010-2011 agricultural year, the role of the National Agricultural Bank (NABF), and the National Agricultural Bank (NABF) for the 2010-2011 period. There are also sections for 'αελτία τύπου' (press releases) and 'Συνέντευξη στο βοσκωτικό στάβλο «Αθήνα 904»' (interview at the Athens 904 stock farm). The right sidebar contains various logos and links, including 'Δι@ύγεια', 'ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ', 'ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ', and 'ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ Αγροτική Ανάπτυξη & Τροφίμων'.

Στην Ελλάδα ο ιστότοπος του υπουργείου Αγροτικής ανάπτυξης & τροφίμων αποτελεί την πρώτη και επίσημη πηγή ενημέρωσης των αγροτών. Στην ιστοσελίδα του παρουσιάζεται αναλυτικά όλη η κοινοτική αλλά για η διεθνής πολιτική σε αγροτικά θέματα.

Οι έλληνες αγρότες μπορούν να ενημερωθούν για τους άξονες της Κοινής Αγροτικής Πολιτικής της Ευρωπαϊκής Ένωσης και μέσα από τα «ΝΕΑ» της ιστοσελίδας μπορούν να διαβάσουν άμεσα όλα τα Δελτία Τύπου, τις Προσκλήσεις αλλά και όλους τους Διαγωνισμούς και Προκηρύξεις που αφορούν αγροτικά προγράμματα.

3. Πρόγραμμα Αγροτικής Ανάπτυξης της Ελλάδας 2007-2013 «Αλέξανδρος Μπαλατζής»

Ιστότοπος: <http://www.agrotikianaptixi.gr/index.php>

Υπό την αιγίδα του υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης & Τροφίμων τελεί η Ειδική Υπηρεσία Διαχείρισης του Προγράμματος Αγροτικής Ανάπτυξης της Ελλάδας 2007-2013 «Αλέξανδρος Μπαλατζής».

Στην παραπάνω ιστοσελίδα ο έλληνας επισκέπτης μπορεί να ορίσει τα κατάλληλα κριτήρια στην μηχανή αναζήτησης και άμεσα να έχει τις χρήσιμες πληροφορίες για τα ευρωπαϊκά προγράμματα που αφορούν δημόσια έργα

αλλά και ιδιωτικές επενδύσεις. Η αναζήτηση μπορεί να γίνει με βάση τον άξονα, τον τομέα αλλά και την ιδιότητά του ενδιαφερόμενου.

ΣΥΖΗΤΗΣΗ

Πηγή: <http://www.eu4journalists.eu/index.php/dossiers/greek/C8>

Η Κοινή Γεωργική Πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης παρουσιάζει ιδιαίτερο ενδιαφέρον, όχι μόνον λόγω της προώθησής της σχετικά με τις άλλες κοινές πολιτικές, αλλά επίσης και λόγω της περιπλοκότητας των μηχανισμών της. Τα χρηματοοικονομικά μέσα τα οποία διαθέτει αντιπροσωπεύουν περίπου το 50% του προϋπολογισμού της Ε.Ε. Η περιπλοκότητα της γεωργικής πολιτικής οφείλεται στην περιπλοκότητα των **φυσικών καταστάσεων** όπως συνθήκες παραγωγής και εμπορίας των διάφορων προϊόντων και των **οικονομικών καταστάσεων** όπως διαφορετικές διαρθρώσεις και κλιματολογικές συνθήκες των κρατών μελών.

Παρά την περιπλοκότητα της, η Κοινή Γεωργική Πολιτική έχει επιτύχει τους στόχους της. Οι τελωνειακοί δασμοί, οι ποσοτικοί περιορισμοί και τα μέτρα με ανάλογα αποτελέσματα έχουν εξαλειφθεί και οι συναλλαγές μεταξύ των κρατών μελών έχουν απελευθερωθεί τελείως. Η ενιαία γεωργική αγορά σημαίνει ότι ένα εμπόρευμα που προέρχεται από ένα κράτος μέλος μπορεί να αποθηκεύεται σε άλλο κράτος μέλος και να διατίθεται στην αγορά ενός τρίτου. Τα εμπορεύματα τρίτων χωρών μπορούν να εισέρχονται στην κοινή αγορά περνώντας τα σύνορα οποιουδήποτε κράτους μέλους. Όλα αυτά οδήγησαν σε μια πολύ μεγάλη αύξηση της ποικιλίας των γεωργικών προϊόντων και των τροφίμων που προσφέρονται στους καταναλωτές.

Επιπλέον, η κοινή οργάνωση των αγορών διαφυλάγει την ευρωπαϊκή γεωργική αγορά από τις μεγάλες διακυμάνσεις της παγκόσμιας αγοράς. Υπό κανονικές συνθήκες εξασφαλίζει τη σταθερότητα της αγοράς με μια πολιτική περιορισμού της προσφοράς, διάθεσης των πλεονασμάτων ή, αντίστροφα, αύξησης της προσφοράς.

Οι αγορές γεωργικών προϊόντων λειτουργούν όλο και περισσότερο μέσα στην οικονομική παγκοσμιοποίηση. Οι διαδοχικές μεταρρυθμίσεις της ΚΓΠ έχουν ενισχύσει τον προσανατολισμό της προς την αγορά, μείωσαν τον αριθμό μέτρων ρύθμισης της προσφοράς και προετοίμασαν τους αγρότες της ΕΕ να παρακολουθούν τις εξελίξεις των τιμών. Είναι σημαντικό να συνεχιστεί η βελτίωση του προσανατολισμού της γεωργίας προς την αγορά ώστε να ανταποκρίνονται οι αγρότες της ΕΕ καλύτερα στα σήματα της αγοράς, ενισχύοντας τον ανταγωνισμό, ενθαρρύνοντας τη βιώσιμη γεωργία και εξασφαλίζοντας επαρκή προσφορά τροφίμων στην ΕΕ. Πρέπει να συνεχιστεί η προσπάθεια για την καινοτομία, την έρευνα και την ανάπτυξη της αγροτικής παραγωγής, ιδίως για να ενισχυθεί η ενεργειακή αποδοτικότητα, η αύξηση της παραγωγικότητας και η δυνατότητα της γεωργίας να προσαρμοστεί στην αλλαγή του κλίματος. Είναι ιδιαίτερα σημαντικό να εξασφαλιστεί η βιωσιμότητα των πολιτικών υπέρ των βιολογικών καυσίμων, με τον καθορισμό κριτηρίων βιωσιμότητας για την παραγωγή των πρώτης γενιάς βιολογικών καυσίμων και με την ενθάρρυνση της ανάπτυξης των δεύτερης γενιάς βιολογικών καυσίμων που γίνονται από τα υποπροϊόντα.

Το **«Ευρωπαϊκό μοντέλο γεωργίας»** στοχεύει σε μια βιώσιμη ανάπτυξη των αγροτικών περιοχών μέσω της πολυλειτουργικότητας και της πολυτομεακής προσέγγισης. Η νέα ΚΓΠ βασίζεται σε δύο στοιχεία:

- ◆ τη μείωση των θεσμικών τιμών για βασικά γεωργικά προϊόντα
- ◆ την αντιστάθμιση αυτής της μείωσης με άμεσες ενισχύσεις στα εισοδήματα των παραγωγών.

Η παραγωγή ανανεώσιμων πρώτων υλών και τροφίμων υψηλής ποιότητας, η προστασία του περιβάλλοντος και η διατήρηση του δυναμισμού και της

κληρονομιάς των αγροτικών περιοχών θεωρούνται πλέον ως κοινωνικές υπηρεσίες, οι οποίες πρέπει να αμείβονται για να εξασφαλιστεί η διαρκής παροχή τους.

Οι γεωργοί στην Ευρώπη είναι μια ξεχωριστή κοινωνικο-οικονομική κατηγορία. Ο αριθμός των γεωργών στην Ευρώπη είναι ήδη τόσο χαμηλός ώστε η επιπλέον μείωσή του μπορεί να είναι καταστροφική για τις καλλιέργειες, την ύπαιθρο, τα τοπία και ακόμη για τις παραδόσεις της Ευρώπης, τις οποίες διατηρούν οι χωρικοί. Το αγροπεριβαλλοντικό καθεστώς που έχει ενταχθεί στις κοινές οργανώσεις αγοράς και στις ενισχύσεις για την αγροτική ανάπτυξη, αναγνωρίζει τώρα στους γεωργούς μια λειτουργία συντήρησης των αγροτικών τοπίων και των πολιτισμικών κληρονομιών. Σε μια Ευρώπη που αστικοποιείται όλο και περισσότερο, αυτή η νέα λειτουργία είναι ίσως τόσο ουσιαστική για τους αστούς, όσο και η λειτουργία της παραγωγής. Οι αστοί πρέπει να αναγνωρίσουν ότι η ύπαιθρος βελτιώνει την ποιότητα της ζωής τους με τα προϊόντα της, τις εξοχές της και τις παραδόσεις της και πρέπει να παραδεχθούν ότι πρέπει να πληρώσουν το κόστος για να διατηρήσουν αυτά τα ανεκτίμητα αγαθά. Είναι δίκαιο, λοιπόν, να φέρουν οι αστοί μέσω της φορολογίας, το βάρος της συντήρησης των πράσινων χώρων που περιβάλλουν τις πόλεις των. Αυτή η προσέγγιση σημαίνει ότι οι γεωργοί αμείβονται όχι μόνο για την παραγωγή τους, αλλά και για την γενική προσφορά τους στην κοινωνία.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ – ΠΗΓΕΣ

- ◆ **Μούσης, Ν., (2008), «Ευρωπαϊκή Ένωση: Δίκαιο, Οικονομία, Πολιτική», Έκδοση 12^η, Εκδόσεις «Παπαζήση» Αθήνα.**

- ◆ **ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 73/2009 ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ** της 19ης Ιανουαρίου 2009 σχετικά με τη θέσπιση κοινών κανόνων για τα καθεστώτα άμεσης στήριξης για τους γεωργούς στο πλαίσιο της κοινής γεωργικής πολιτικής και τη θέσπιση ορισμένων καθεστώτων στήριξης για τους γεωργούς, για την τροποποίηση των κανονισμών (ΕΚ) αριθ. 1290/2005, (ΕΚ) αριθ. 247/2006, (ΕΚ) αριθ. 378/2007 και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1782/2003

- ◆ **ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 1783/2003 ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ** της 29ης Σεπτεμβρίου 2003 για τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1257/1999 για τη στήριξη της αγροτικής ανάπτυξης από το Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Προσανατολισμού και Εγγυήσεων (ΕΓΤΠΕ)

- ◆ **ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 1234/2007 ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ** της 22ας Οκτωβρίου 2007 για τη θέσπιση κοινής οργάνωσης των γεωργικών αγορών και ειδικών διατάξεων για ορισμένα γεωργικά προϊόντα («Ενιαίος κανονισμός ΚΟΑ»)

- ◆ **Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1290/2005 ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ**, της 21ης Ιουνίου 2005, για τη χρηματοδότηση της κοινής γεωργικής πολιτικής

- ◆ **ΑΠΟΦΑΣΗ (ΕΚ) αριθ. 468/1999 ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ** της 28ης Ιουνίου 1999 για τον καθορισμό των όρων άσκησης των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων που ανατίθενται στην Επιτροπή

ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΕΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙΣ

1. http://agp.archeio.gr/purple_eu.php
2. http://europa.eu/abc/history/1945-1959/index_el.htm
3. http://europa.eu/abc/history/1960-1969/index_el.htm
4. http://europa.eu/abc/history/1970-1979/index_el.htm
5. http://europa.eu/abc/history/1980-1989/index_el.htm
6. http://europa.eu/abc/history/1990-1999/index_el.htm
7. http://europa.eu/abc/history/2000_today/index_el.htm
8. http://europa.eu/scadplus/glossary/eu_pillars_el.htm
9. <http://european-convention.eu.int/glossary.asp?lang=EL&content=XVI>
10. http://europa.eu/institutions/index_el.htm
11. http://www.europarl.europa.eu/news/public/default_el.htm
12. <http://www.consilium.europa.eu/showPage.aspx?id=&lang=el>
13. <http://www.consilium.europa.eu/showPage.aspx?id=242&lang=el>
14. http://ec.europa.eu/index_el.htm
15. http://curia.europa.eu/jcms/jcms/j_6/

16. http://eca.europa.eu/portal/page/portal/eca_main_pages/home
17. http://europa.eu/about-eu/institutions-bodies/index_el.htm
18. http://eur-lex.europa.eu/el/droit_communautaire/droit_communautaire.htm
19. http://europa.eu/index_el.htm
20. http://europa.eu/legislation_summaries/index_el.htm
21. http://www.europedia.moussis.eu/books/Book_2/6/21/01/?all=1
22. http://europa.eu/legislation_summaries/agriculture/general_framework/index_el.htm
23. http://europa.eu/legislation_summaries/agriculture/agricultural_products_markets/index_el.htm
24. http://europa.eu/legislation_summaries/agriculture/enlargement/index_el.htm
25. http://europa.eu/legislation_summaries/agriculture/food/index_el.htm
26. http://europa.eu/legislation_summaries/agriculture/environment/index_el.htm
27. <http://eur-lex.europa.eu/el/legis/index.htm>
28. <http://eur-lex.europa.eu/el/legis/20100901/chap03.htm>
29. http://europa.eu/pol/agr/index_el.htm
30. http://europedia.moussis.eu/books/Book_2/2/4/1/3/?all=1

31. <http://www.europarl.europa.eu/activities/committees/homeCom.do?language=EL&body=AGRI>
32. http://ec.europa.eu/about_el.htm
33. http://ec.europa.eu/dgs/agriculture/index_el.htm
34. http://ec.europa.eu/dgs/agriculture/mission_el.htm
35. <http://www.consilium.europa.eu/showPage.aspx?id=242&lang=el>
36. http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/el/agricult/116428.pdf
37. <http://www.ombudsman.europa.eu/atyourservice/ata glance.faces>
38. http://europa.eu/institutions/financial/eib/index_el.htm
39. http://europa.eu/agencies/community_agencies/efsa/index_el.htm
40. http://europa.eu/agencies/community_agencies/cpvo/index_el.htm
41. <http://www.agrotikianaptixi.gr/>
42. <http://www.agrotikianaptixi.gr/index.php?obj=1fbae6e1903a05b9>